

ISSN 0772-599X

**KARNAVAL
TE WILLEBROEK**

**wille-
broekse
kro-
nieken**

1987 - 1

KARNAVAL TE WILLEBROEK

wille- broekse kro- nieken

door
Karel De Decker & Gaston Fromont

DAT ER NOG ZEER VEEL MOGEN VOLGEN ...

In het kader van de 40e Karnavalstoet werd het initiatief genomen om een terugblik op de Willebroekse karnavalviering op papier te zetten.

Vandaar dit nummer van "WILLEBROEKSE KRONIEKEN", dat door de goede zorgen en de medewerkers van de Werkgroep Heemkunde-Geschiedenis-Leefmilieu van de Gemeentelijke Culturele Raad, samen met enkele gelegenheidsmedewerkers, werd samengesteld. Aan allen die hieraan hebben geholpen, mijn oprechte dank.

Als Schepen van Feestelijkheden was ik bij het doorlezen van deze geschriften verwonderd en verrast te kunnen vaststellen dat de eerste karnavalstoet bijna 100 jaar geleden door onze straten trok.

In dit ruim opgevat overzicht kan de lezer zien dat er in onze gemeente omzeggens altijd mensen en groeperingen bezig zijn geweest met het in ere houden van deze levensblijve periode die de winter afsluit en 't nieuwe licht verwelkomt. Dit was eertijds reeds voldoende om de mensen gelukkig te maken ... maar alles evolueert. Onze eigen karnavalstoet heeft het echter sedert de herneming na de tweede wereldoorlog goed gedaan. Reeds alleen het feit dat er geen onderbreking kwam in de reeks, is een succes.

Ik durf hopen dat deze "Willebroekse Kronieken" bij vele inwoners in de smaak zal vallen. Zij bevat immers tal van wetenswaardigheden die bij velen nog vers in het geheugen liggen, ook al omdat ze nog niet zo lang voorbij zijn.

In dit voorwoord durf ik dan ook de wens uitdrukken dat, spijts de moeilijke levensomstandigheden van vandaag, er vanwege de plaatselijke groeperingen, kringen en verenigingen van welke aard ook, in de toekomst nog meer belangstelling zal worden betoond voor de deelneming aan de stoet.

Wie goed in deze "Willebroekse Kronieken" snuffelt, zal opmerken dat er "vroeger" veel meer werd gedaan om de stoet te bevolken, teneinde hem tot een succes te maken.

Wij zullen, voor zover wij kunnen, er trachten voor te zorgen dat het ganse karnavalgebeuren in Willebroek op een hoog peil wordt gehouden. Dat moet ! Vooral omdat de Willebroekenaars van hún karnaval houden !

Marcel JANSSENS

Schepen van Cultuur en Feestelijkheden

1898. WILLEBROECK 1898.

Ter gelegenheid van Halfvasten PRACHTIGE STOET VAN CARNAVAL

ingericht door den Bond der Neringdoenden,
met de welwillende medewerking
van verscheidene MAATSCHAPPIJEN der gemeente,
op Zondag 20 Meert aanstaande.

PROGRAMMA:

VOORSTELLING.	Vorm.	Maatschappij
1. Het Zinnebeeld des Vaderlands,	Ruiter,	-----
2. Welkom in Willebroeck!!	Bazuinblazers	-----
3. De Hypodroom Castro Mageio,	Groep,	Onder ons.
4. De Nachtraven van 1848 tot 1898.	Muziek,	Fanfaren Eendracht
5. De terugkomst der Italiaansters in Willebroeck.	Groep,	Niksentissers.
6. De vreugd van 't huishouden.	Wagen,	Turn Kracht & Zwiër
7. Koning Grootman IV gevangen door de Kaboters.	Groep,	> >
8. De liefhebbers van Sportbitter.	Groep,	> >
9. In Grootvaders tuin.	Wagen,	> >
10. Zooda Verro zalli Hetum Komono.	Groep,	> >
11. De terugkomst van Dreyfus van 't Duivelseiland.	Wagen,	-----
12. Nat of droog.	Muziek,	Vereenigde Vrienden
13. De Kunstenaars der 2000 ^{ste} eeuw.	Wagen,	Jonge Turners.
14. De ondeugden van den dag.	Groep,	> >
15. Voetval der Gentenaren voor Philips den Stoute te Doornik (1385).	Wagen,	> >
16. Pleziertocht naar Brussel-Zeehaven.	Groep,	> >
17. Een Kerstfeest op Halfvasten.	Wagen,	-----
18. Eene surprise Fin de Siècle.	Groep,	-----
19. De overgeblevenen van Pavnée Bill.	Wagen,	-----
20. Publieke rijtuigen (aangenomen door den Bond).	-----	-----

ALGEMEENE SCHIKKINGEN:

1. Om 9 ure voormiddag: Aankondiging der feesten door grof geschut. Ten 12 ure, nieuwe reeks salvoscheuten. — (De inwoners worden vriendelijk verzocht zooveel mogelijk hunne huizen te bevlagen).

2. Vorming van den stoet, Sasplein en Westzijde der vaart, ten 1 1/2 ure namiddag. Vertrek ten 2 ure stipt.

WEGWIJZER: Nieuwstraat, Dorpstraat, Nokkestraat, Vooruitgangstraat, Statieplaats (10 minuten stilstand). — Oude Statiestraat, Dorpstraat (10 minuten stilstand). — Kasteelstraat, Toonstraat, Dorpstraat, Markt (Zuid), Nonnenvijverstraat, Groene laan, Sasplein, Mechelschen steenweg, Fabriekstraat en Geuzenhoek, (10 minuten stilstand). — Mechelschen steenweg, Sasplein, Westdijk, Oude Dendermondsche straat, Palingstraat, Nieuwstraat, Markt (Noord). (Ontbinding aan de Vier Armen.)

3. De jury zal zijne werkzaamheden aanvangen bij het vertrek van den stoet, en dezelve bezichtigen gedurende gansch den doordocht. Ten einde aan de maatschappijën het gemak te verschaffen plaatselijke oefeningen uit te voeren zal dezelfde jury achtereenvolgens al de nummers van het programma in oogenschouw nemen vóór de ontbinding bij het aankomen op de Markt.

4. De uitreiking der premien zal plaats hebben Maandag 21 Maart, in « Groenendael » bij M. Louis Aerts. De deelnemende maatschappijën worden vriendelijk verzocht te vergaderen bij M. Emiel De Maeyer ter herberge « De Vier Armen » Om 8 ure zal men daar in stoet vertrekken, en, verlicht door bengalsche rijen, een wandeling doen door de voornaamste straten der gemeente.

Druk. F. Thomas Baggerman, Willebroeck.

Strooibiljet 1898

KARNAVAL TE WILLEBROEK

Het prille begin

De oorspronkelijke bedoeling van het vroegere Karnavalvieren, is niet enkel in Willebroek maar zowat overal verdwenen, vermits men vandaag de dag, indien men het woordje "karnaval" laat vallen, het inzonderheid over optochten, verklede bals of internationale manifestaties als deze die Düsseldorf of Keulen heeft, waar vrouwen sinds 1843 het recht hebben manskleren te dragen, zodat het hen gegeven is, zowel in huis als op straat het laatste woord te voeren.

De oorsprong van het karnavalvieren ligt bij de Romeinen, die reeds een zonderlinge vorm van maskerade huldigden, die met uitbundige drank- en braspertijen werden afgerond.

Deze uitspattingen werden later als zondig beschouwd en op het Concilie van Leptines (in 743) verboden. De oorspronkelijke karnavalviering werd echter door het volk op de vooravond van Aswoensdag (vastenavond) weerhouden, wat door Duitse volkskundigen wordt tegengesproken, vermits die beweren dat karnaval zou gegroeid zijn uit volksstoeten, die naar aanleiding van de lentefeesten op touw werden gezet.

Verteld wordt dat men destijds in Duitsland met de zogenaamde "carrus navalis" naar zee trok, die in wezen een soort boot was, waarop door narren het einde van de winter werd gevierd.

Toch blijven de meeste volkskundigen beweren dat de oorsprong van karnaval bij een Romeins feest dient gezocht. Zij verwijzen daarbij naar het stamverwantschap met het latijnse werkwoord "carcelevare", wat opruimen van het vlees betekent, en naar het gezegde "carne-val" dat gelijk is aan "vaarwel vlees" !

Karnaval stak, tijdens de 18e eeuw voor 't eerst de neus aan het Willebroekse venster. Dat blijkt ondermeer uit de wet van 18 juni 1791, waardoor "verkleedingen ofte zogenaemt Masqueraden" strikt verboden werden.

Een plakkaat daarvan, dat op 27 februari 1808 door burgemeester Janssens werd ondertekend, bevindt zich in het archief van de gemeente Willebroek. De volledige inhoud werd op blz 8 afgedrukt.

1887 : gemaskerde optocht

De dag dat de eerste stoet ter plekke gevormd werd, is moeilijk te achterhalen, ook al hebben Tony De Herdt en Tine Rabhooy in hun "Willebroek, van landbouwdorp tot industriegemeente", het heel effe over " een gemaskerde optocht", via een kroniek die ze in de vroegere "Gazet van Willebroeck" (1887) vonden :

"Ons dunken zijn de carnavalfeesten in onze gemeente nooit zoo dapper en luidruchtig gevierd geworden als dees jaar. Het was hier verleden Zondag en Dinsdag oprecht kermis en tot laat in den nacht werd er ten allen kanten gedanst. Het muziek der maatschappij "Vereenigde Vrienden" heeft Zondagavond een luisterrijken gemaskerden optocht gedaan met muziek, fakkellicht, lampen, chineesche lantaaren en bengaalsche vlammen. Het bal op de markt was zeer schitterend en fantastisch.

Een menigte gemaskerden vooral dames, met de schitterendste kostumen, volgden zingend en springend den stoet. Het bal door die societeit gegeven was voortreffelijk en onder betrek en frissche en rijke kleedingen niets minder dan op voorgaande jaren. De societeit St.-Eloi heeft haar gewonen uittocht gedaan op Dinsdagnamiddag met muziek. De verkleeding was heel wel. Men bemerkte het groot aantal gemaskerden welke het korps volgde. In een woord, de carnavalfeesten zijn zoo luisterrijk mogelijk geweest en het vieren derzelve, vooral den Dinsdag, is merkkelijk vermeerderd".

De eigenlijke Karnavalstoeten zijn later ontstaan, al is er daarnaast ook de folklore geweest, zoals die omstreeks 1910 werd beleefd, zoals blijkt uit gegevens die wij in 1958 hebben opgetekend (1).

De feestelijkheden begonnen om vier uur in de namiddag, toen de bevolking van het Willebroekse Vaartland - meestal werkzaam in de papierfabriek De Naeyer - met de tamboer aan de kop de fabriekspoort uittrok, de vrouwen uitgedost als Hollandse boerinnkens, de mannen in splinternieuwe blauwe kiel. Op speciaal hiervoor vervaardigde planken, die een lengte van 5 tot 6 meter hadden, werden de klompen vastgenageld. Zestien koppels staken hierop hun voeten in de klompen en op het gedreun van de trommel, in een duivels ritme, trok men door het meest bevolkte deel van het dorp. De beenhouwersgilden kwamen telkenjare met iets nieuws voor de dag. Zo pakten ze eens uit met een wagen, waarop een reuzetrichter was aangebracht, voorzien van een groot kamwiel. Jongens en meisjes werden in de trechter neergelaten, waarna men begon te draaien, tot ten slotte ... witte pensen te voorschijn kwamen, een vijftig of zestig meter, die onmiddellijk werden opgebonden.

De mannen van "Den Ijzeren" trokken 's anderdaags naar de vaart, bij Bol van Zan, en haalden er te vier uur hun vrouwen af. Dansend en zingend trokken ze dan van herberg tot herberg. Soms gebeurde het dat de vrouwen de mannenbroek aantrokken, om aldus hun "heerschappij" beter tot haar recht te doen komen ...

Al met al, met de folkloristische noot en het volkskundig accent voor ogen, mag worden gezegd dat Willebroek reeds meer dan één eeuw carnaval beleeft.

De gegevens die volgen bevestigen dat er - de beide wereldoorlogen te na gesproken ... - nooit een oponthoud is geweest.

1894 : startjaar der stoeten

"Op zondag 16 maart 1986 trekt voor de 40e maal, de zeer vermaarde Karnavalstoet door de Willebroekse straten", schrijft schepen van cultuur Marcel Janssens in z'n mededeling aan de pers. En inderdaad, de "zeer vermaarde" Karnavalstoet trok voor de 40e maal sinds de bevrijding, de voornaamste straten door.

De eerste Karnavalstoet van ter plekke dateert echter van in 1894, toen Joseph De Maeyer, schrijver, en Frans Daems, voorzitter van "Den Bond der Neringdoeners van Willebroeck", de heren voorzitters en leden der maatschappij bekend maakte, dat ze in hun laatste zitting besloten hadden, ter gelegenheid van Half-Vasten, een Karnavalstoet in te richten " ... die zekerlijk tering en nering in onze gemeente brengen moet".

---

1. Door ons opgetekend en medegedeeld door Mevrouw Melanie Verbesselt-Verbeeck (1880-1961)

"Om hierin te gelukken en iets voort te brengen, Willebroeck weerdig", aldus een schrijven van februari 1894, hebben wij het gedacht opgevat, den stoet in te richten, met de medewerking van al de maatschappijen der gemeente, en te dien einde, eene som van 200 franken, bestemd om als premiën te worden uitgeloot aan de deelnemende maatschappijen.

Zo werden er in 1894 twee premiën voorzien voor de schoonste praalwagens of koddige wagens, alsmede drie premiën voor de schoonste, ernstige of koddige groepen. Daarnaast werden twee premiën tussen de muziekkorpsen, minimum 20 muzikanten tellende, en drie premiën, tussen de maatschappijen die geen prijs hadden behaald, verloot.

De toenmalige stoet werd om 14 uur op het Sasplein gevormd. Hij werd ontbonden op de Markt. Het was de deelnemers ten strengste verboden "...redeloze

of kwetsende politieke voorstellingen te doen". De feesten werden toen al met plakbrieven aangekondigd. Via een pamflet uit 1896 vernemen we dat de Prachtige Karnavalstoet, die op zondag 15 maart 1896 door de straten trok, 20 groepen telde. De stoet werd om 13uur aan het Sasplein gevormd. Hij trok van daaruit naar de Nieuwstraat, Dorpstraat, Nokkestraat, Vooruitgangsstraat, Statieplaats (10 minuten stilstand), Veert en Dorpstraat (10 minuten stilstand), Kasteelstraat, Tonstraat, Dorpstraat, Markt (Noord), Nonnenvijverstraat (10 minuten stilstand), Allée Verte, Sasplein, Fabriekstraat, Kaasstraat (10 minuten stilstand), Geuzenhoek, Mechelsesteenweg (10 minuten stilstand), Nieuwstraat, Markt (Zuid), Palingstraat en Nieuwstraat (ontbinding).

Via vergeelde papieren uit die tijd, hervonden wij het speelsgerichte van de Willebroekenaar. Wij maken kennis met "De Maagd van Willebroeck, begeleid door de maagden van Smal Brabant en Vlaanderen" (historische groep 1897); "Den doortocht te Willebroeck van de Friedrich der Grosse, naar de nieuwe Zeehaven van Brussel" (wagen 1897); "De terugkomst der Italiaansters in Willebroeck" (groep 1898); en met de "Plezierboot naar Brussel-Zeehaven" (1898).

Sinds 1899 schijnt de regelmaat gebroken te zijn. We zien dat er op 22 maart 1903 nog een "overgrote carnavalstoet" is geweest en moeten wachten tot plots, op 9 maart 1907 in "De Schelde, Nieuws- en Aankondigingsblad van Temsche en aanliggende plaatsen", nagaand bericht verschijnt : "UIT WILLEBROECK - Zondag namiddag 10 Maart, ter gelegenheid van Halfvasten, zal in deze gemeente een prachtige carnavalstoet uitgaan. Het zeer afwisselend programma, dat voor ons ligt, is van aard om de moeilijksten te bevredigen, en bevat niet minder dan vier muziekmaatschappijen, achttien groepen en veertien praalwagens. De grootste wedijver heerscht tusschen de talrijke plaatselijke kringen die elkander hevig de 600 uitgeloopte premiën betwisten".

Tot daar De Schelde.

Dat de stoet gedurende enkele jaren (voor 1907) niet heeft uitgegaan, blijkt uit het schrijven dat door het bestuur der "Neringdoenden" op 15 januari 1907 aan het college van burgemeester en schepenen van Willebroek werd gericht en waarin verklaard werd dat "... gezien den grooten bijval, welke wij vroeger jaren op Halfvasten behaalden", er besloten werd weer een carnavalstoet te dier gelegenheid in te richten, ook al werd te dien einde een geldelijke toelage gevraagd "aangezien het voor het algemeen belang is" (1).

1. Gemeente Archief Willebroek, nr. 28.

Besluit

Den Raad der Gemeente Van Middelwich

Jaen den 11. des Maents Junij 1791. Hetwelc Van den 19. Junij 1791. by de
Raad vergadering van de gemeente Middelwich, gemaekt is, ten
aanzien van de Raad van de Gemeente Middelwich, dat de Raad van de
Gemeente Middelwich, alle de deuren van de Gemeente Middelwich
des jaers 1791. ende 1792. open en de Gemeente Middelwich
lange ende korter

Verwende dat de Verklaringen oft Lezingen van Masqueraden man
niet by de Raad van de Gemeente Middelwich in de Gemeente van
Leiden open en de Gemeente Middelwich ende de Raad van de Gemeente
Middelwich

Verwende dat de Raad van de Gemeente Middelwich alle de deuren van de Gemeente
Middelwich in alle de deuren van de Gemeente Middelwich by de Raad
van de Gemeente Middelwich

Verwende dat de Raad van de Gemeente Middelwich alle de deuren van de Gemeente
Middelwich in alle de deuren van de Gemeente Middelwich by de Raad
van de Gemeente Middelwich

Besluit

Jaen den 11. des Maents Junij 1791. Hetwelc Van den 19. Junij 1791. by de
Raad vergadering van de gemeente Middelwich, gemaekt is, ten
aanzien van de Raad van de Gemeente Middelwich, dat de Raad van de
Gemeente Middelwich, alle de deuren van de Gemeente Middelwich
des jaers 1791. ende 1792. open en de Gemeente Middelwich
lange ende korter

Verwende dat de Raad van de Gemeente Middelwich alle de deuren van de Gemeente
Middelwich in alle de deuren van de Gemeente Middelwich by de Raad
van de Gemeente Middelwich

Verwende dat de Raad van de Gemeente Middelwich alle de deuren van de Gemeente
Middelwich in alle de deuren van de Gemeente Middelwich by de Raad
van de Gemeente Middelwich

Verwende dat de Raad van de Gemeente Middelwich alle de deuren van de Gemeente
Middelwich in alle de deuren van de Gemeente Middelwich by de Raad
van de Gemeente Middelwich

Jaen den 11. des Maents Junij 1791. Hetwelc Van den 19. Junij 1791. by de
Raad vergadering van de gemeente Middelwich, gemaekt is, ten
aanzien van de Raad van de Gemeente Middelwich, dat de Raad van de
Gemeente Middelwich, alle de deuren van de Gemeente Middelwich
des jaers 1791. ende 1792. open en de Gemeente Middelwich
lange ende korter

Ver Jelyche Expeditie

Den Raad der Gemeente Van Middelwich

BESLUYT

DEN MAIRE DER GEMEYNTTE VAN WILLEBROECK

GEZIEN DEN 46 ART. PARAG. 5 TITRE 1° VAN DE WETH VAN DEN 19 JUNY 1791 BIJ DEN WELKEN BLYKT DAT DE MUNICIPALE ADMINISTRATION GEMACTIGH IS TE NEMEN DUSDANIGE MAETREGELLEN ALS ZIJ ZAL NOODZAEKELIJK OORDELEN TOT HET HANDHAEVE DER PUBLIEKE RUSTE ENDE GOED ORDER IN EENE GEMEYNTTE TOEBETROUWT AEN HAERE ZORGE ENDE AUTHORITEYT.

OVERWEGENDE DAT DE VERKLEDINGEN OFTE ZOOGENAEMT MASQUERADEN EENEN MIDDEL BIJBRENGEN OM ONDER DIT VOORWENDZEL IN DEESE GEMEYNTTE TE BEGUNSTIGEN EENE MENIGTE VAN QUADDOENDERS ENDE STOORDERS VAN HET GOET ORDER.

OVERWEGENDE DAT DUSDANIGE MISDAEDEN ENDE STOORNISSEN TOEGEBRAGT AEN DE ALGEMEYNE VEYLIGHEID EN AEN DE GOEDE ZEDEN EENEN OVERLAST VAN WAEKZAEMHEID BIJBRENGEN AEN DE AGENTEN VAN POLICE.

OVERWEGENDE DAT HET BETAEMELYK IS BIJ KRAGTIGE MIDDELS EEN EYNDE TE STELLEN AEN ALLE ZULKE ONGEREGETHEDEN ENDE TE VOORKOMEN HET MISNOEGEN WAERAEN ZIJ ONDERWORPEN ZIJN.

BESLUYT

HET IS STRICTELYK VERBODEN AEN IEDEREEN WIE HET ZOUDE MOGEN WEZEN ZIG TE VERKLEEDEN OFTE MASQUEREN, GEMASQUEERT ZIJNDE TE GAAN OFTE LOOPEN LANGS DE PUBLIEKE STRAETEN IMMERS DUSDANIGLYK TEN VOORSCHYN TE KOOMEN OP WAT PRETEXTE HET ZOUDE MOGEN WEZEN.

HET IS VERBODEN AEN ALLEN HERBERGIER, VERKOOPERS VAN BIER DE GEMASQUEERDE PERSOONEN TE GEDOOGEN IN HUNNE HUYSSEN, MAER ZULLEN ZY GEHOUDEN ZYN UYT HUNNE HUYSSEN TE DOEN VERTREKKEN OP WAT PRETEXTE HET ZOUDE MOGEN WEZEN.

DE OVERTREDERS AEN DE ARTIKELLEN HIERBOVEN GEZEYD ZULLEN OP STAENDEN VOET AENGEHOUDEN WORDEN DOOR DE AGENTEN VAN POLICE, DAER ZAL PROCES-VERBAL GEMAEKT WORDEN TEN HUNNEN LASTE ENDE ZULLEN VERVOLGT WORDEN VOOR DEN TRIBUNAEL DES AENGAENDE COMPETENT.

GEPUBLICICEERT ENDE GEAFFICHEERT DOOR ONS MAIRE TER GEWOONELIJKE PLAETSE ENDE DE AUTHORITEYT LOCAEL IS BELAST OM DEZE TEGENWOORDIGE TE BEWAOKEN ENDE TEN UYTVOER TE BRENGEN.

GEDAEN IN DE MAIRIE VAN WILLEBROECK DEN 27 FEBRUARY 1808.

Was geteekent
JANSSENS maire

Voor gelycke expéditie
JANSSENS maire.

De heropstanding

Op 31 januari 1907 vertrekt er een brief van "Willebroeck Aantrekkelykheden". Hij is gericht aan de voorzitters en bestuursleden van alle plaatselijke verenigingen, en ondertekend, namens "de maatschappij Willebroeck Aantrekkelykheden", door ere-voorzitter Robert Peeters, voorzitter Thomas en schrijver J. Frateur; en voor "de bond der neringdoenden" door voorzitter F. Daems en schrijver J. De Maeyer. Daarin wordt gezegd dat "...de Willebroeckse bevolking het voor geen gemeente moet onderdoen, wanneer het de inrichting geldt van feesten. Er wordt een vergadering gehouden op donderdag 14 februari om 20.30 uur bij Celest Willems, "café suisse", waar de schikkingen worden besproken tot regeling van de stoet, die om 9 uur in de voormiddag, door grof geschut wordt aangekondigd, wat om 12 uur door een nieuwe reeks salvoschoten werd herhaald. Komt daarbij dat toen al de bewoners vriendelijk werden verzocht de huizen te bevlagen.

De stoet werd om 13.30 uur aan het Sasplein gevormd. Hij vertrok om 14 uur. Hij volgde nagaand parcours : Nieuwstraat, Louis De Naeyerplaats (Zuid), Dorpstraat, Statiestraat (10 minuten stilstand), IJzerenwegstraat, Veert, Dorpstraat, Veert (10 minuten stilstand), Dendermondsesteenweg, Palingstraat, Vooruitgangsstraat, Westdijk, Mechelsesteenweg (10 minuten stilstand), Sasplein, Nieuwstraat, Louis De Naeyerplaats (Noord) en ontbinding aan "De Vier Armen".

De jury bestaande uit Dokter De Winter, Jules Frateur, Eugeen Janssens, Frans Daems en Jos Minazio bezichtigde de wagens en de groepen na de uitgang, bij de aankomst op de Louis De Naeyerplaats. De uitreiking der prijzen had plaats op maandag 11 maart om 20.30 uur in zaal El Bardo bij Albert Broeckmeyer.

Uit de in het archief van de gemeente Willebroek aanwezige dokumenten blijkt dat de door Louis Aerts verzamelde gelden, de som van 755,45 fr vertegenwoordigde; dat er later nog 65,50 fr in kas kwam en dat zelfs de burgemeester 75 fr ten voordele van de stoet had gegeven die uiteraard nadien de deur uitgingen, via drukwerk (100 franken), andere kosten (52,18 fr) en premiën (745 fr).

MAATSCHAPPIJ

“ Willebroeck-Aantrekkelykheden ”

Carnavalstoet van Halfvasten

OP ZONDAG 10 MAART 1907.

**Aanmoedigingskaart
van 5 Frank.**

Drager dezer wordt door omhalers met bussen niet bezocht.

Er werden "op den dag van den uitgang" kaarten verkocht door Gust Lamberts, René Pattijn, Joseph Minazio, Louis Verhaert en Frans De Roover. De "busdragers" waren Frans De Boeck, R.Mintiens, Richard Rossaert, August Thomas, Octaaf Stas en D.Pelegrin.

Iedereen doet mee

Er werd (toen al !) een drukke correspondentie gevoerd, met als resultaat dat reeds op 14 februari 1907, de Kon. Harmonie Ste Cecilia, de Fanfare Eendracht, de Moedige Leerjongens en de Moedige Harmonicaïsten, hun bereidheid om mee te doen hadden verklaard, samen met een 15-tal gelegenheidsgroepen.

Uit zelfde correspondentie blijkt dat de verbeeldingskracht van de Willebroekenaar niet alledaags was. De "maatschappij d'Eendracht", Dendermondssteenweg, zal deelnemen in den stoet met eene wagen verbeeldende een vuurberg in werking, schreven Camille Eeraerts en Frans Moens. Anderzijds besloten de "verenigde vrouwen van den Dendermondschen steenweg" deel te nemen met een groep Italiaanse vrouwen, waarbij ze verzochten (ja ja!) "...om geplaatst te worden voor of achter den vuurberg". Wat ze, naar het programma te zien, ook mochten. De aanvraag was ondertekend door Mie van Den Haan en Jo van Damme. De maatschappij Burgerskring, gevestigd bij Henri Eeraerts in de Appeldonkstraat, wenste uit te pakken met "een wagen gevolgd van een groep met naam Boer Appelmans en zijne bevolking".

De Maatschappij "De Jonge Rokers", gevestigd bij Frans Rabirot, Statiestraat, wenste onder de kenspreuk "The Arabe Tabacos brando" mee te doen. Het relaas van die groep werd later, in 1933, door de Willebroekse letterkundige Tine Rabhooy, in "Mitsy" beschreven (2).

De Maatschappij De Dyksche Vrienden, gevestigd bij Leopold Roeyen, Oostvaarddijk 49, deed met "de onderzeesche vischvangst" mee. Het Vrijwillig Pompiercorps, aldus een schrijven van Armand Van Herp, nam "met genoeg deel aan den stoet van Halfvasten" met "De danzeressen van den Koning Sissowath, in het paviljoen van Cambridge" en met "De ton van Dionisius".

De Vlugge Doppers, gevestigd bij Jozef Pepermans aan de Dendermondssteenweg, stelde een wagen en twee groepen voor, respectievelijk genoemd "Lillo Sausisso d'Afrikano", de "Hottentotten" en "De Wondermensen". Alfons De Prest uit de Molenstraat en Théophile Hugal, wonende Oostvaarddijk, vroegen of ze met de wagen genaamd "De moedige Blankenbergse palenslagers te Willebroek" mochten meedoen. De wagen was, naar hun schrijven, met twee paarden bespannen. Hij werd, met de voerman inbegrepen, door 18 man opgeluisterd "die het slaan der palen zullen verbeelden op muziek en gezang".

Toneelmaatschappij Van Peene's Kring" deed mee met een serieuze wagen, "De Toneelkunst" verbeeldende.

Eigenaardig bij dit alles is, dat er in 1907 voor 't eerst sprake is van "de beroemde Willebroeckse Reuzen", die blijkbaar tot in 1912 mede hebben opgestapt in de stoet. Waarschijnlijk zijn ze de voorlopers geweest van de "Reuzenfamilie" die wij vandaag de dag kennen.

De Maatschappij "De Vlugge Doppers" behaalde uiteindelijk, in 1907, de eerste prijs met de koddige schone wagen "Lillo Sausisso d'Afrikano", aangezien deze, aldus de wagenbouwers "...het publiek ten zeerste heeft doen lachen".

2. Willebroek, van landbouwdorp tot industriegemeente, door Tine Rabhooy en Tony De Herdt, Willebroek, 1982.

Herinnering

Een luisterrijke stoet ging uit in onze gemeente. Ik was toen nog een klein meisje, dat scharrelings op broer's sterke schouders zat, om goed te kunnen zien. «De Moedige Rokers», die wekelijks een avond in onze herberg (hun lokaal) bijeenkwamen en na «een boomken gekaart» te hebben, elk hun eigen pijp uit het pijpenrek haalden, figureerden ook in dien optocht. En de manier, waarop zij «de moedige rookers» voorstelden, vind ik, als ik er nu aan terugdenk, een geniale opvatting.

Voorraan stapte mijn oudste broer, als Turk gekleed, met 't kartelleken, waarop zwart op groen stond: «Turco, tobacco, bandero». Zus volgde, in Turksehe vrouwenkleedij, en droeg een mandje, gevuld met tabak en sigaretten. Dan kwamen de moedige rookers aangestapt. Eén hunner droeg op het hoofd een grooten houten tabakspot. Die was voor deze maal gevuld met een «extra soort». In dien pot waren een tiental gaatjes aangebracht, waarin een evengroot aantal lange darmpjes in caoutchouc bevestigd zaten. Die tien darmpjes schoven over tien pijpestelen, en deze staken in den mond van evenveel rookers, in witten mantel gehuld (witte beddelakens), een gelen tulband om het hoofd en een gelijkkleurigen band om het middel, met bruine aangezichten en dito handen. De tabak in den grooten tabakspot werd aangestoken en lustig pafften zij er op los, zoodat boven hun groep op gansch den doortocht een rookwalm hing en een prikkelende tabaksreuk de lucht vervulde. Dezen, die niet aan den grooten pot trokken, stapten langs weerszijden de groep en rookten uit verzilverde houten pijpen. 't Waren voor mij allen (als ze niet verkleed waren) goede bekenden. Nu zou ik zelfs mijn eigen vader niet herkend hebben, hadde hij mij geen kushandje toegeworpen.

«Voorzeker halen ze prijs,» hoorde ik naast mij zeggen, »en 'k gun het hun, want 't zijn goei mannen, de moedige rookers».

Doch die «goei mannen» vermoedden niet, terwijl ze, zelfbewust over hun succes, door de straten stapten, welk onheil hen beloerde! Juist toen ze in de Dorpsstraat aankwamen, waar de «jury» zat, schoot de tabakspot in brand en moesten in allerijl de darmpjes, die reeds aan 't vunzen waren, van de mondstukken losgerukt worden. Vlug werden in een nabije herberg een vijftal pinten bier gehaald, waarmede «de brand» gebuschet werd. De moedige rookers verloren de bezinning niet. Zus liep bevallig van den eenen naar den anderen en bood hun sigaretten aan, zoodat ze allen weer paffend voorbij de juryleden konden passeeren. Als een loepend vuurtje was het van mond tot mond gegaan, zoodat de jury gauw op de hoogte was van het gebeurde. Die «tegenwoordigheid van geest» werd door haar hooggeschat en... de moedige rookers behaalden den tweeden prijs. Broer, die moe geworden was, liet me langs zijn rug heen, naar beneden zakken, tilde me terug op en zette me op 't vensterkozijn, zeggende: «Houd u stil; hier kunt ge ook goed zien».

Nu volgden levende, dansende popjes, met witten, kanten chapeau-charlotte, een blank, wijdvallend kanten kleedje, witte kousen en dito schoentjes. Zij dansten trippel-trappelend op lichte muziek. Dat vond ik zoo mooi!

Daarachter kwam een zware beenhouwerswagen aangereden; Gust, de sterke beenhouwer, die dagelijks in onze herberg kwam, stond er bovenop naast een grooten vleeschmolen. Frits, zijn witte hond (van wien ik heel veel hield), zat naast den molen, niets begrijpend van al dat vreemd gedoe, ongedurig... Toen achter den wagen trommelgeroffel weerklonk, verschrok hij geweldig en wilde vluchten. Doch Gust kon hem juist grijpen en... duwde hem in den vleeschmolen, waarna deze begon te draaien alsof hij van den levenden Frits «gehakt» wilde maken.

Broer was ondertusschen wat dichterbij mij komen staan. Plots begon ik te gillen: «Fritske, Fritske, Frits!» Broer kon me nog juist vatten, zooniet ware ik met een smak op den grond terecht gekomen. Ik was een zenuwaanval nabij en «per force» moest hij met mij door de menigte dringen om me te overtuigen, dat Frits nog leefde... want dat de vleeschmolen geen bodem had!

Den volgenden morgen kwam Gust in onze herberg.

«Waar is de kleine?» vroeg hij aan Moeder, terwijl deze een pintje «Faro» voor hem op de ronde tafel zette.

«In den hof.»

«Roep ze eens.»

Toen Moeder riep, kwam ik vlug aangelopen. Ik zag Gust en naast hem «Fritske». Gust nam me op zijn knieën en zei plagend: «Nu heb ik u gisteren beetgehad, hé? Dacht ge waarlijk, dat ik van Frits «gehakt» ging maken?»

Eerst antwoordde ik niet, doch eensklaps ben ik tegen hem opgevlogen: « Als ge dat gedaan hadt, dán... » Moeder kwam juist bijtijds om mijn gebalde vuistjes weg te trekken, die dreigend vóór Gust's aangezicht staken...

Met één snok trok ze me van zijn knieën en duwde me de herberg uit, waarvan ze de deur hard toesloeg (dat deed ze telkens, als ze zeer boos was). Frits was me gevolgd... en door mijn betraande oogen heen, zag ik hem staan en plotseling sloeg ik mijn armpjes om zijn geveeschden nek en snikkend sprak ik tot hem: « Gij en ik, he Fritske... wij zien mekaar gaarne ». Stil zat Fritske te janken, alsof hij begreep, wat er in mij om hem had plaatsgegrepen.

Alle twee werden we een poosje daarna binnegeroepen. Gust gaf me een paar centen, waarmede ik in 't naastbijgelegen snoepwinkeltje bollen ging koopen, die ik met Fritske op de stoep opknabbelde.

Later heb ik geweten, dat heel dit tooneel een « opgemaakte pandoer » was tusschen Gust en mijn broer.

« Draai Frits door den molen, juist als ge voorbij ons huis rijdt; ge zult z'een keel hooren opzetten! » had hij aan den beenhouwer gezegd. Hij plaagde me toch zoo graag. Nooit zal ik dien stoet vergeten, maar 'k vind het wel jammer, dat er zóóveel menschen zijn, die niet begrijpen, hoe nadeelig het op het hart van kinderen kan inwerken, gruwelijke dingen als dien vleeschmolen voor hun jonge oogen te vertoonen.

Tekst uit Mitsy, door Tine Rabhooy (1933)

In 1910 trekt de stoet op zondag 6 maart langs de straten en in 1912 is zondag 17 maart de grote dag.

Reeds van heden af, aldus een schrijven uit die tijd, zijn de deelnemende kringen "...druk bezig toebereidselen te maken, om den karnavalstoet op schitterende wyze te doen gelukken. Sommigen zullen groepen vormen betrekkelyk het eene of andere Sport, andere zullen wagens optimmeren en historische voorvallen of legenden voorstellen. Verder werken er kringen in 't geheim onder den naam X en trachten iets verrassends tot stand te brengen. Alom heerscht yverzocht en werkzaamheid. Laat ons toe te zeggen dat, mochte het weder gunstig zyn, de karnavalstoet zyner gekenden byval zal behalen en Willebroeck ditmaal te klein zal zyn : zulken overvloed van volk wordt hier verwacht. Ook zyn wy overtuigd dat elkeen, na den optocht in zyn geheel bewonderd te hebben, met deze overtuiging zal huiswaarts keeren, dat Willebroeck zich verstaat, om gezamenlyk iets indrukwekkends op touw te zetten"...

Opvallend in het programma 1912 is de aanwezigheid van "De Monsterdancerses Broedzakky, weight 260 pounds" (Gezelschap Labory) waarover tal van verhalen de ronde doen.

STANNE BOS

Stanne werd als Constant Van den Bossche geboren te Willebroek op 23 maart 1852. Hij was de jongste zoon van Jan Van den Bossche (1814 - 1905) en van Melanie Peeters (1815 - 1900).

Hij groeide op in de bedrijvige doening van zijn vader op de Mechelse steenweg. Jan Bos bezat daar een café, genaamd "Londen", een grote kuiperij, een grote tuin en een bollebaan, met daarnaast nog twee huizen. Deze eigendom bevond zich waar vroeger de infirmerie van De Naeyer was, ongeveer tegenover de huidige fietsenzaak Claessens. Café "Londen" werd bezocht door de Willebroekse burgerij, die er kwam bollen, o.a. ook Louis De Naeyer.

De kuiperij floreerde in die jaren. Er was veel werk voor de talrijke brouwerijen en Jan Bos zou zelfs tot met 25 kuipersgasten gewerkt hebben. Deze Jan Bos was ook een gekende figuur in Willebroek. Hij was voorzitter van de fanfare Concorida in Tisselt, muzikant en ondervoorzitter van de Harmonie St.-Cecilia. Verder was hij stichter en medespeler van de Van Peeneskring.

Stanne Bos

In zijn jeugd werd Stanne in een pensionaat in Wallonië gestoken, waarschijnlijk om Frans te leren, maar de levenslustige knaap kon het daar niet uithouden en ging enkele keren lopen !

Tussen Stanne en zijn oudere broer Louis (1849 - 1926) boterde het niet al te best. Het waren twee "krikkele" kerels die steeds met elkaar in conflict kwamen wat vaak in een vechtpartij ontaardde.

De zoon Louis volgde zijn vader op in de kuiperij en Stanne werd in Boom als kuiper geïnstalleerd. Zo waren de broers op voldoende afstand van elkaar gescheiden.

In Boom kon Stanne het niet best aarden. Hij hield het er ongeveer 13 jaar uit en keerde daarna met zijn talrijk gezin terug naar Willebroek.

Deze terugkeer gebeurde wel op een originele wijze. Al de huisraad werd op een verhuishagen geladen, vrouw en kinderen erbij opgezet, de wagen versierd met schilden en vlaggen en op de bok Stanne met naast hem een harmonikaspeler. Met volle muziek deed Stanne feestelijk zijn intrede in zijn geboortedorp.

Toen vader Jan stierf in 1905, op 91-jarige leeftijd, liet hij een aanzienlijk vermogen na, een fortuin voor die tijd. Dit na een uiterst werkzaam en zeer spaarzaam leven.

Alle eigendommen werden verkocht, de kinderen verdeelden alles. Louis Van den Bossche vestigde zich in de Nieuwstraat (waar tot voor enkele jaren de Coop was) en Stanne ... die kocht ook een eigendom in de Nieuwstraat! Het gekochte pand werd afgebroken en daar liet hij de "Vreugdegalm" bouwen, zijnde een café, een feestzaal en daarachter een kuiperij. De feestzaal diende voornamelijk als danszaal tijdens de kermissen.

Het huis bevond zich naast de "Blauwe Kiel" recht tegenover de latere cinema Palace, waar in die tijd een wagenmaker woonde.

Stanne de vrolijke baas van de Vreugdegalm, was een echt levensgenieter, eigenlijk zowat een bon vivant! De grote erfenis heeft hij lustig opgeteerd. Hij was een zeer opvliegend persoon, maar zeer goedhartig, ja, het was een ware volksvriend. Vaak liet hij zijn eigen werk in de kuiperij staan om anderen te gaan helpen.

Vele uren van zijn leven stond hij aan zijn deur steeds gereed met een kwinkslag tot wie voorbijkwam. Ook was hij steeds gereed om deel te nemen bij 't organiseren van de een of andere "farce".

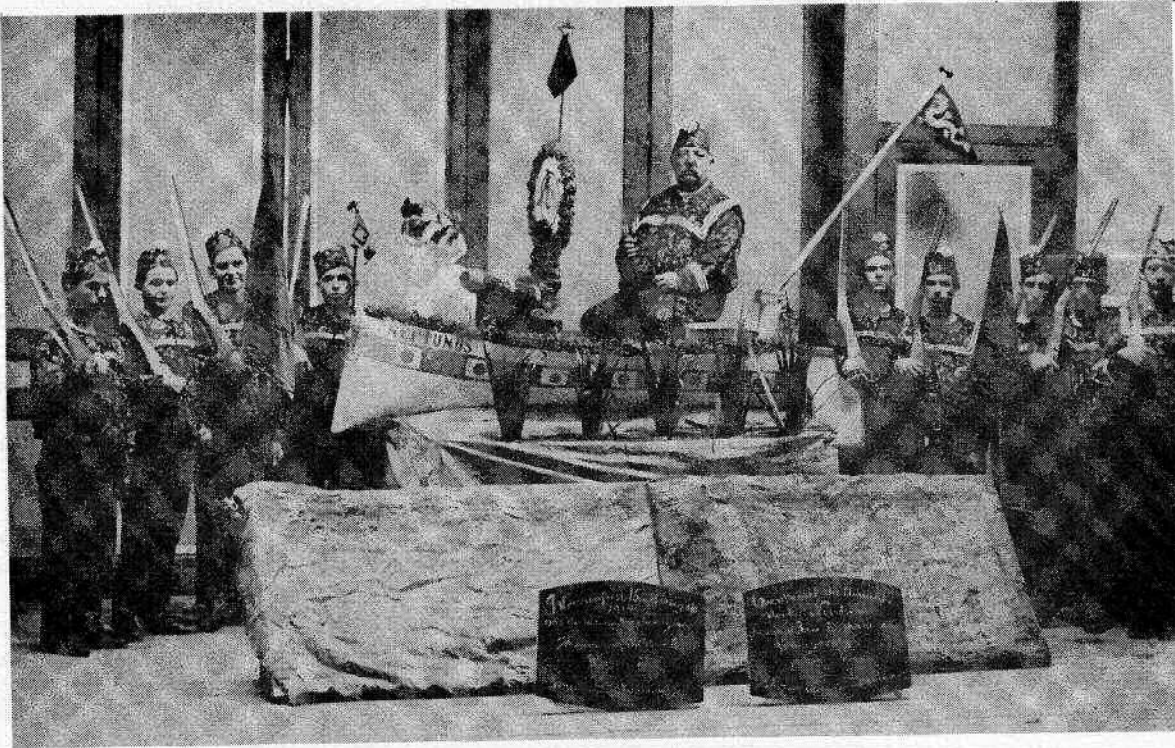
Hij had negen kinderen, waarvan er zes in leven bleven. Zijn oudste zoon Jules zette de kuipersstiel verder en werd de laatste kuiper in Willebroek.

Monsterdansen (BRATZKY) troupe Américain.
Geboren Willebroeckenaar. — 1851-1912

De Monsterdansen van Stanne Bos (Karnavalstoet 1912)

De praalwagen waarmee Stanne Bos zinnens was
aan de "grote bloemenstoet" deel te nemen

Stanne was een erg corpulent man, niet al te groot van gestalte, maar woog daarbij toch rond de 120 kg. Dat belette echter niet dat hij een zeer behendig zwemmer en duiker was. Minstens drie personen redde hij van de verdrinkingsdood en met trots droeg de Stanne de medailles voor moed en zelfopoffering die hij daarvoor gekregen had.

Tijdens de warme zomeravonden voor de eerste wereldoorlog, lag half Willebroek in de Vaart, bij het oude sas aan de Nieuwstraat. Daar demonstreerde Stanne zijn nummer. Hij trok klompen aan, ging te water en ... dreef rustig rond. Somwijlen las hij terwijl de gazet of stak een Belgisch vlaggetje op zijn dikke buik. Over dit schouwspel hebben ons meerdere oude Willebroekenaren getuigenis afgelegd.

De opgewekte baas van de Vreugdegalm was er ook altijd bij als het op feesten aankwam. Hierbij toonde hij steeds initiatief en vindingrijkheid. Aan de carnavalstoeten van voor 1914 nam hij ijverig en enthousiast deel. Zo maakte hij o.a. een reuzeton die moest fungeren in de groep "De reis om de wereld in een ton". Maar het grootste succesnummer was ongetwijfeld Stanne bos ala Miss Bratzaky met zijn "monsterdanseuses-troupe américaine" ! Dit moet in 1912 geweest zijn. Hij was omringd door vier mannelijke ballerina's : Peer van Sooi De Heel, Clement De Heel, Armand De Heel en Gust van Pitje Karnas. Drie negerdanseurs maakten de troupe Américaine nog schilderachtiger nl. Désiré van de Coté, Gène de Mol en Taaf van Rikus De Heel. Van die koddige groep, het grote succes van die carnavalstoet, bestaan er nog eerder zeldzame postkaarten.

Tekenend voor die tijd is toch dat de mensen uit die jaren naast hun werk tijd konden maken voor volksvermaak, sociale contacten een praatje enz. ...

Zo verliet de Stanne elke dag rond de vieren in de namiddag zijn werkhuis, pakte een cent uit de tooglade van het café, stak de straat over en ging een pint drinken bij de wagenmaker. Een half uur later, nadat Stanne al naar huis was teruggekeerd, pakte de wagenmaker diezelfde cent op, stak te straat over en ging een pint drinken bij de kuiper. Jaar na jaar voltrok zich dit ritueel, jaren ging hunne cent over en weer ...

Op 15 en 16 augustus 1914 zou er te Willebroek een groot bloemenfeest ingericht worden, mede om de 110e verjaardag van de Koninklijke Harmonie te vieren. Door de straten zou een grote bloemenstoet trekken. Ook Stanne was er bij met een praalwagen van de Verenigde Vrienden, met daarop een boot waarin de Stanne troonde als pseudo-Chinees nl. kapitein Ramli-Stram, begeleid door een tiental in kostuum gestoken soldaten. Maar op 4 augustus brak de eerste wereldoorlog los en de stoet ging niet uit.

De oorlog greep Stanne erg emotioneel aan. Hij was een zeer vurig patriot en razend op de Duitsers. Daarenboven was zijn oudste zoon aan het front.

Van de joviale, welgemutste en struise Stanne bleef na de oorlog weinig over. Hij was fel vermagerd en de spankracht was er uit.

Hij overleed te Willebroek op 9 juli 1924.

De heropstanding

Na de eerste wereldoorlog is er een grote leemte. In 1935 gaat men echter opnieuw van start. Door "...eenige onpartijdige neringdoeners en herbergiers" werd het gedacht opgevat om op 31 maart (Halfvasten) een Karnavalstoet in te richten, dit nadat Peer De Moor en Frans Baeken, op 7 maart 1935, in naam van de verenigde handelaars en herbergiers, aan het college van burgemeester en schepenen hadden gevraagd "...om een cavalcade verkleede stoet met Halfvasten in te richten; en wel op deze manier dat ieder die zich wil verkleeden, zich van 1 u. 's middags tot 1 u. 's avonds naar wensch kan kleeden.

Uit zelfde schrijven blijkt dat de gemeente Willebroek op het vlak van het karnalvieren achteruit was gegaan. De handelaars en herbergiers, die verplicht waren "grootte taksen" te betalen, zagen "het volk op zulke dagen weg trekken naar de naburige dorpen omdat het daar toegelaten is, met als gevolg dat Willebroeck op zulke avonden vergeten en dood is" (3).

Uit een schrijven van 14 maart 1935, uitgaande van het "inrichtingskomiteit", bestaande uit voorzitter Peer De Moor, ondervoorzitter Leonard Bogaerts, sekretaris Frans Baeken en kassier Leonard Van de Sande, blijkt overduidelijk dat het de eerste karnalstoet is, die sedert het einde van de eerste wereldoorlog in Willebroek is uitgegaan.

Wanneer u wilt terugblikken op den grooten byval die deze gemaskerde stoeten voor den oorlog genoten en u wilt herinneren hoeveel schoone dagen van genoeg en van verdienst wy toen hebben gekend, aldus dit schrijven dat aan de voorzitters en bestuursleden van de in Willebroek florerende verenigingen gericht was, dan twyfelen wy er niet aan of uw kring zal er aan houden om met ons mede te werken tot verwezenlyking van ons plan dat zeer zeker het hare zal bijdragen tot heropbeuring der door de crisis zoo zwaar getroffen gemoederen.

3. Gemeente Archief Willebroek, nr. 210.

Gemeente Willebroek.

Hallo ! Goed Nieuws, Plezant Nieuws.

Oproep aan de liefhebbers van CARNAVAL.

Wie herinnerd zich niet de plezante uitgang van vroeger jaren, Dinsdag van Vasten avond, wanneer klein en groot, oud en jong, gemaskerd de straten onzer gemeente al dansende achter een vroolijk muziek doorkruisten.

Daarom doen wij een oproep aan mannen en vrouwen om

Dinsdag 1 Maart a. s. om 1 1/2 u.

Gemaskerd op de Groote Markt

tegenwoordig te zijn, om onze gemeente terug op zijn oude traditie te doen herleven.

**Dus liefhebbers van leute en plezier houdt
dien dag vrij. ALLEN OP POST !!!**

Het Bestuur.

Drukkerij Emmers, Willebroek. Tel. 316.

Iedere kring of particulier is volkomen vry te verbeelden wat zy willen op voorwaarde nochtans dat er niets aanstootelyks of kwetsend vertoond wordt en van zelf sprekend ook buiten alle politieke strekkingen.

Naargelang de sommen die by het inrichtingscomiteit binnenkomen zal elke deelnemer eene geldelyke vergoeding ontvangen. Bovendien zyn er nog pryzen voorzien voor de schoonste wagens en voor de koddigste groepen.

Een en ander zullen wy nog in gemeen overleg nader bepalen en verzoeken u daarom zoo goed te willen zyn aanstaande Woensdag 20 Maart 1935 om 7 uren eene afvaardiging te willen zenden naar de zaal ROXY.

Wy herhalen dat de medewerking van uwe kring voor ons van groot belang is en zyn er vast van overtuigd dat U niet zult weigeren mede te werken om iedereen dien dag eens naar den zin te maken.

Wij willen hier nog aan toevoegen dat het dien dag zal toegelaten zyn maskers te dragen vanaf 1 uur namiddag tot 1 uur des nachts...

Tot daar de amper veertien dagen voor het uitgaan van de stoet verspreide brief, die aan de voorzitters en bestuursleden van de te Willebroek bestaande verenigingen gericht was.

De karnavalsstoet moet suksesrijk verlopen zyn, vermits men in 1936 verder doet, met een stoet waarin wij 10 wagens en 27 schone of koddige wagens noteren.

In 1937 gaat men met de voorbereiding ervan veel vroeger van start.

De "Heeren voorzitter en bestuursleden der Maatschappij" werden, voor de stoet die op zondag 7 maart 1937 door de straten trok, reeds op 15 januari aangeschreven. Ieder kon vry verbeelden wat hij wou, op voorwaarde echter "...dat er niets aanstootelyk of te kwetsend vertoond worde en buiten alle politieke strekking blyve". Men kon meedoen met aanduiding van koddige groep of koddige wagen, schoonste groep of schoonste wagen, wat voor 21 februari diende te worden medegedeeld aan de voorzitter of de sekretaris van het inrichtend komitee. Iedere groep diende uit minstens 15 deelnemers te bestaan, en ten laatste één uur voor de vorming van de stoet aanwezig te zyn.

Via het programma van die stoet vernemen we dat deze met ruiters te paard werd ingezet, dat de Willebroekse kleuren werden megedragen en dat "de Willebroekse reus en reuzin" hun blijde intrede deden ...

Het lokale gebeuren werd ondermeer via "Willebroek vol gaz", "Gandhi met zyn gevolg op doorreis te Willebroek", "De terugkomst van Kreweg Kerstmis" en "Inhuldiging van Miss Karnaval en hare Eeredames" uitgebeeld. Pas nadat de 39 deelnemende groepen waren voorbijgetrokken, volgde de "Reklaamstoet".

De verkiezing van "Miss Karnaval en hare eredames", door een speciale jury, had op zondag 31 januari om 11 uur in zaal Scala plaatsgehad.

In 1938 schrijven de inrichters dat zij "...meer vreemde groepen" zouden laten komen, indien ze over het nodige geld zouden beschikken.

Op 27 maart 1938 trekt de "luisterrijke gemaskerde karnavalgroep" voor de 4e opeenvolgende maal, "met de welwillende medewerking van het gemeentebestuur" door de straten. Er is een programma boordevol publiciteit, dat aan 1 frank per exemplaar wordt verkocht.

De stoet wordt om 13 uur in de Appeldonkstraat (voor de groepen) en in de IJzerenwegstraat (voor de wagens) gevormd. Hij vertrekt om 14 uur en gaat langs de Veert, A.Van Landeghemstraat, Nieuwstraat, Westdijk, Oude Dendermondsestraat, Overwinningsstraat (halt), Dr.Persoonslaan, Oostdijk, Molenstraat, Mechelsesteenweg (halt), Dr.Persoonslaan, Dendermondsesteenweg (halt), Tuinwijk, Jozef Wautersstraat, Statieplein, Statiestraat, Guido Gezellestraat (halt), Statiestraat, Pastorijstraat, Groenelaan, Nieuwstraat, A.Van Landeghem-

straat, waar hij na schouwing door de jury, ter hoogte van het gemeentehuis werd ontbonden.

Op zondag 19 maart 1939 noteerden we de 5e en laatste stoet die tussen de beide wereldoorlogen in, door Willebroek trok. Er waren 2.000 fr prijzen en 80 deelnemende groepen en wagens voorzien. Het komiteit, in nauwe samenwerking met het gemeentebestuur, wou niets onverlet laten om aan de feestelijkheden een groots karakter te geven.

Er werd op 1 februari 1939 in café De Vlierboom, bij J.Baeken vergaard. Er werden 1.500 programma's gedrukt, waarin publiciteit werd opgenomen. De prijs daarvoor bedroeg 100 fr voor een volle blz. en 50 fr voor een halve blz.

De jury, zijnde de eerste die wij qua samenstelling tegenkwamen, bestond uit de heren :

Schaerlaecken, bouwmeester, Westdijk
G.Mauclet, ingenieur, Statiestraat
J.Borghys, Laan der Verbondenen 42
J.Pennewaert, bankbestuurder
A.Van Dyck, Statiestraat
F.Croes, gemeentesekretaris, Heffen
Herremans, Heffen
Janssens, schoolhoofd, Klein-Willebroek
A.Vertommen, A.Van Landeghemstraat
F.Saerens, schoolhoofd, Ruisbroek
S.Gultens, Boomsesteenweg 50.

Het Belgisch Nationaal Instituut voor Radio Omroep (N.I.R.) werd verzocht de feestelijkheden als aktualiteit te registreren (4), ook al kwam daar niets van in huis, om reden dat de reportagewagen tot einde der maand buiten gebruik was (5).

Dat men toen al met reuze-problemen omtrent de "Reuzen" zat, blijkt uit de aanbieding van Geo. F. Migot uit Antwerpen, die op de telefonische aanvraag van het gemeentebestuur "5 reuzenkoppen kon leveren draagbaar door 1 man per kop "Sandwichman", tweede hands nochtans in goede staat, aan de verkoopprijs van 500 fr per kop". De koppen konden aan 60 fr per kop en per dag worden gehuurd. Ze dienden afgehaald en terug bezorgd in ongeschonden staat, in de magazijnen Korte Nieuwstraat 7 te Antwerpen.

In het programmaboekje van 1939 is er echter geen sprake van reuzen. Waren ze niet dat wat men er van verwachtte, of waren de kosten te hoog ?

Het laatste wapenfeit dat ons aan deze 5e karnavalstoet van vlak voor de oorlog herinnert, is het schrijven van NAVEA (Nationale Vereniging voor Auteursrecht), waarbij Petrus De Moor, voorzitter van de karnavalstoet vernam dat hij, naar aanleiding "...eener vaststelling op 19 maart 1939 in overtreding werd genomen inzake auteursrecht, aangezien er bij middel van muziek, in de Karnavalstoet te Willebroek, werken werden uitgevoerd, waarvan het auteursrecht bij NAVEA berustte". Petrus De Moor diende voor deze overtreding 165 fr te betalen. Of dat al dan niet gebeurde, hebben wij nergens gelezen...

---

4. Brief van het Gemeentebestuur van Willebroek, aan het N.I.R. gericht op 2 maart 1939.

5. Schrijven van Frans Dirickx aan de heer Burgemeester van Willebroek (6 maart '39).

DE " MAATSCHAPPIJ GEERE BIJ "

Zoals het toentertijd bij "Stamineemaatschappijen" de gewoonte was, werd ook bij "Geere bij" noch reglement, noch ledenlijst, noch relaas van de vergaderingen of van de activiteiten op papier gezet. De leden hadden zo iets allemaal niet nodig. Als ze maar plezier en lol hadden !

Het gevolg daarvan is dat men nu na zoveel jaren - volgens sommige bronnen in 1927, volgens andere in 1928 - in de "staminee" in de vroegere Peperstraat, waar zij regelmatig hun pint(en) dronken, met de kaart speelden, bak schoten, vogelpikten of in het goede seizoen op de bollebaan te vinden waren, dat een groep stamgasten een maatschappij oprichtten die zij de welluidende naam "Geere bij" gaven.

Natuurlijk kozen zij als vergaderlokaal de

**ESTAMINET
GEERE BIJ**

Bij Leon Geens - Sarens

(nu café Den Bonte, E.Vanderveldestraat 100)

Opdat ze voor het nageslacht niet zouden verloren gaan laten we hierna de namen van de stichtende leden en van diegenen die er later bijkwamen volgen, op gevaar af van er te vergeten : de Jolle van 't Kerkhof (G.Selleslaghs), Stanne van den Battie (Constant Huyghe), Fons van Lange Waar (Alfons De Smedt), Leonneke Van der Taelen, Rik den Brusseleir (Henri Franchi), Leon van Antje Geens (Leon Geens, de eerste uitbater van het lokaal), de Witte van Antje Geens (Geens), Leon van Sauris (Leon Sarens), de Kleeman (Jef Cleymans), Scheven Bère (Albert Vanden Berghe), Nare van de Kadet (Leon Aerts), Laas van Vester (Nicolaas Kliems), Mille van Boom (Emiel Theys), Den Dekker (Frans De Decker), Gène van Sleebus (Eugeen Sleebus), Lowieke de Keunink (Louis De Coninck), Juul van Steen (de opvolger als lokaalhouder van Leon Geens) en nog anderen.

Het schijnt dat ze het DOEL van hun Maatschappij in een officiële brief aan het Gemeentebestuur eens als volgt omschreven : "De nering en de tering in de gemeente te doen groeien en bloeien in het belang van iedereen en bijzonder in dat van ons". Als het niet waar is, was het in elk geval goed gevonden.

Wat betekende in de praktijk van het dagelijks leven van "Geere bij" deze op zijn minst gezegd ruime doelstelling, waartegen de toenmalige gemeentesecretaris en de vroede gemeentevaderen zonder twijfel grote ogen zullen getrokken hebben. Met andere woorden, welke activiteiten werden er ingericht ?

Daar was in de eerste plaats het jaarlijks weerkerend winterteerfeest, zowel voor de leden als voor de vrouwen.

Het menu bestond gewoonlijk uit soep met ballekens, rosbeef met erwtjes en peekes en selder, kieken met appelspijs, bouillie met schorseneren ... alles overgoten met de nodige hoeveelheid drank, waaronder een door de brouwerij geschonken vaatje "Drij Ster".

Op geld werd niet gekeken. Zo werd er ook een "speleman" ingehuurd en kon er naar hartelust gedanst, gesprongen en gezongen worden. Dan ging het hele repertorium van toen er door : "De mooie molen", "Twee ogen zo blauw", "'k ben in Parijs geweest", "O, Mona", "Daar hangt ne pekelharing aan", "De bus van Bomberskonten" van Frans Lamoen en van Kees Pruis.

'k heb zo den hik, hik, hik,
'k voel me niet snik, snik, snik.
't Rommelt en stommelt in mijn maag
't Was ook zo'n gekke dag vandaag
'k Dronk niets dan thee, thee, thee.
Geen biertjes nee, nee, nee.
'k Waggel zo maar, 'k kan er heus niets aan doen
Want ik heb een spijker dwars door mijn schoen".

Natuurlijk kwam er ook het eigen "Lied van Geere bij" aan te pas. Het was bij deze gelegenheden dat Leon van achter zijn tapkraan telkens de aanzet tot het gezang gaf met deze woorden : "De mannen zingen uit volle borst en de vrouwen uit volle borsten van Geere bij ! Eén, twee, drij, JA" ! Vanzelfsprekend werden er tijdens het teerfeest ook echte volkse spelletjes gedaan. Wij herinneren ons zo nog het Kampioenschap om ter schoonste benen, blindelings holleke lekken of holleke zoeken, om ter vlugst de eigen vrouw inpakken in gazettenpapier, den truuk van den hypnotiseur met de twee teljoren, den truuk van de éénarmige violist enz. ... Hoeft het nog gezegd dat de festiviteiten nooit anders dan in de vroege uurtjes eindigden.

Naast het winterteerfeest was er ook de zomertuitstap naar Overmere-Donk. Met een autobus, ook hier vergezeld van een speleman (de accordeonist de Voe-ere) vertrokken ze, de vrouwen met hun beste kleren aan en de mannen met hunnen Tietz à la Maurice Chevalier - 's morgens vroeg, hielden enkele keren onderweg halte, zodat ze tegen de middag op hun bestemming aankwamen. Ze gingen dan recht naar café "De Jager" om er paling in 't groen met frieten of brood te gaan eten. En daarna trokken ze er met vlag en wimpel en begeleid met muziek op uit, zelfs tot aan de Eendenkooi, terwijl op geregelde tijd de dorstigen gelaafd werden. Daarna werd nog een roeitochtje op het meer gehouden, waarbij het eens gebeurde dat een onvoorzichtige met kleren en al in het water sukkelde. Zoals de foto's bewijzen waren er ook enige vermetelen die zich op een duik in het frisse nat voorzien hadden, en hun zwembroek meebrachten. 's Avonds werden in dezelfde Jager nog bruine boereboterhammen met hesp en kaas gegeten en vertrok men - goed beladen - richting Willebroek.

Eén keer zijn ze eens naar het verre Walenland gereden, naar Namen, Dinant en het kasteel van Annevoie. Dat moet echter, om welke reden ook, een tegenvaller zijn geworden. Want het volgend jaar ging de gebruikelijke uitstap opnieuw naar de Donk.

* * *

Koken kost geld en feesten en reizen hebt ge niet voor niets. Daarom moest er voor gezorgd worden dat er zaad in 't bakske kwam en dat de kas van "Geere bij" steeds voldoende gevuld was. Heel wat activiteiten werden dan ook met dat doel ingericht.

Zo waren er de verplichte maandelijkse vergaderingen in de keuken van het lokaal, waar het lidgeld moest betaald worden en waarop de voorbereidingen en de nabesprekingen van al wat rond "Geere bij" draaide op tafel werd gelegd. De vergaderingen hadden 's zaterdags plaats en de uitnodiging voorzag telkens : "Aanvang : 8 uren - Einde ? - Dagorde zeer belangrijk".

Naast de eigenlijk te bespreken punten werd er daar ook heel wat stoom afgegeven over onderwerpen als wie de beste koereur was Georges Ronsse of Alfredo Binda, of Jan "Kanonbal" Pijnenburg de sterkste zesdagenrenner was, of de Wereldten-

toonstelling te Antwerpen in 1930 plezanter was dan die van Brussel in 1935 enz. ...

Over "polletiek" werd niet of bijna niet gesproken. Daar zijn we te rap over uitgebabbeld - vonden ze - want we zijn toch allemaal van 't zelfde gedacht en van dezelfde overtuiging. Zo eenvoudig en vanzelfsprekend lag dat toen nog in de Tuinwijk. Het is op zo'n vergadering ook dat de Fons eens een hele avond heeft staande gehouden dat er onder straathonden ook rassen zijn. Hij kende er minstens twee : de "stratain" die langs de straten liep en den "dorpelié", die meer op de dorpels bleef zitten. En op een andere bijeenkomst heeft de Laas eens verkondigd dat de wereld niet rond maar vierkant was. Hij had in de gazet gelezen - en die kunnen het toch wel weten, zeker - dat vanuit Antwerpen schepen vertrokken naar de vier hoeken van de wereld. En zeg nu zelf maar : als er vier hoeken aan zijn, kan de wereld toch niet rond zijn, of wel ?

Een niet-lid kon zich bij het aanhoren van zulke discussies afvragen of dat nu ernst of luim was. Voor de mannen van "Geere bij" zelf was er daarover nooit twijfel. Zij konden met een uitgestreken gezicht en vol vuur, maar met een ondertoon van lol en plezier, urenlang van gedachten wisselen.

"Geere bij" probeerde ook enige keren deel te nemen aan visprijskampen in de Vaart. Omdat zij telkens naast de prijs van de meeste deelnemers slechts de prijs van de minste gevangen vis behaalden, vonden zij de resultaten - ook financieel - maar pover en gaven dan ook hieraan spoedig de brui.

Beter verging het hen bij deelname aan de bolwedstrijden, zowel op de bollebaan van het eigen lokaal als op die van de andere stamminees. Omdat ze tijdens het bolseizoen minstens elke zondag van 's morgens tot 's avonds laat met hun geliefkoosd spel bezig waren, vond men onder hen verschillende specialisten, zodat zij bij wedstrijden zowel individueel als als groep behoorlijke prijzen in de wacht sleepten. Wat op die manier de maatschappijkas toch ook weer spijsde.

Dan waren er ook nog de bals van "Geere bij", in de zaal Odeon aan de Vier Armen. Op elk bal zorgden zij voor "wereldberoemde" (nu ja, bij manier van spreken) attracties. Zo richtten zij eens een alternatieve Miss-verkiezing in, die heel wat volk lokte. Uiteindelijk werd, na rijp beraad, door de jury beslist de titel toe te kennen aan een eigen lid - was het scheven Bère niet ? - die ze met een blonde pruik, geverfde kaken en lippen, een lang avondkleed en schoenen met hoge hakken als vrouw verkleed hadden.

Op een andere keer vermeldde de affiche "Groot Bal met twee orkesten". Ook ditmaal liep de zaal vol. En er waren inderdaad twee orkesten; een balorkestje van een zes, zeven man en dan ook nog een kort optreden van een tweede orkestje bestaande uit de Jolle en de Stanne, die om beurt de harmonika en de grosse-casse bespeelden, aangevuld met Leonneke Vander Taelen met zijn kermistrommel. Zij brachten onder hun drieën - onvoorbereid en zonder enige repetitie - enkele nummertjes waaronder vanzelfsprekend "Het lied van Geere bij".

En hoe reageerden de aanwezigen hierop, vraagt men zich af. Natuurlijk voelden die zich bekocht, maar terzelfdertijd hadden ze er toch evenveel plezier aan als de inrichters zelf.

En "Geere bij" en de Willebroekse Karnavalstoet ?

Dat was wel een hoofdstuk apart in het leven van het gezelschap. Met zo'n

"Geere bij" in de Willebroekse Karnavalstoet, verkleed en gemaskerd als "De Bohemers".

Het verhaal gaat dat de amateur-fotograaf bij de opname vroeg om naar het vogeltje te zien en een lachend gezicht te trekken. Pas bij het bekijken van de ontwikkelde foto's bekenden ze allen dat ze inderdaad gelachen hadden en rats vergeten waren dat ze een "mombakkes" droegen.

naam en zo'n mentaliteit kon het niet anders dan dat zij ook hier hun rol zouden spelen.

Zo zijn zij voor 1940 meerdere keren in de karnavalstoet aangetreden. Wij herinneren ons nog zeer goed o.a. :

- "De Bohemers" (koddige wagen met koddige, gemaskerde en verklede groep). Omdat de Jury slechts één prijs toekende, en zij vonden dat ze recht hadden op twee, nl. één als koddige wagen en één andere als koddige groep, was er daarover heel wat dispuut, waar "Geere bij" eerder plezier aan had dan dat ze er zich aan stoorden. Bovendien meenden zij dat de Bohemerskinderen wel met hun bedelkroesje bij de toeschouwers mochten rond gaan, daar waar de Jury vond dat dit niet toegelaten was.

Het was ook die keer dat de Gène van Sleebus, verkleed als gendarm, na de ontbinding van de stoet, in de zaak Alcazar in de Nieuwstraat bij een ongelukkige val zijn linkerpink brak. Nadat dokter De Boe (ook een karnavalfanaat in zijn tijd) die pink gespalkt had, zei de Gène dat hij ging proberen daar een werkongeval van te maken en beloofde hij plechtig dat hij van zijn invaliditeitsrente maandelijks aan de Stanne, die de onopzettelijke oorzaak van zijn val was geweest, een pint zou betalen. Noch van het een, noch van het ander is vanzelfsprekend iets in huis gekomen.

Nog eens "Geere bij" als "De Bohemers".

Helemaal links Gène van Sleetbus, die nog dezelfde dag zijn pink brak. Daarnaast de Jolle en de Stanne met de instrumenten waarmee ze ook eens op een bal in den Odeon optraden.

Helemaal vooraan de vijf Bohemerskinderen, ondertussen zelf al 60-plussers geworden.

- "De Waarheid", waarin Wis Kattoo, de vrouw van de Witte van Antje Geens, als de waarzegster "Madame Blanche" de hoofdrol vertolkte en er weer, niet gemeend, dispuut was omdat de Jury vond dat de horoscopen, getrokken door Madame Blanche, niet mochten verkocht worden tijdens de Karnavalstoet zelf.

- "De plezante rookers", schone wagen : het zal toen wel de eerste en enige keer in hun leven zijn geweest dat de mannen van "Geere bij" met zwarte pitteleer, gestrikte das en hoge hoed gekleed waren. Hun karnavallied van toen werd gezongen op het wijsje van "Twee ogen zo blauw" en het refrein klonk aldus :

Als w' hebben ons pijp
voelen wij ons rijk
ons pijpje brengt vreugde, geluk en plezier
En daarbij een goed glaske bier.

- De Pensenfabriek : optreden met niet minder dan drie wagens. Op de eerste wagen hadden ze een soort reuzevleesmolen in elkaar getimmerd, waarin langs de ene kant hun "stratains" en "dorpeliés", hun overjaarse levende duiven en kiekens van Nare van de Munter gestoken werden. Langs de andere kant kwamer er

De mannen van "Geere bij" als "De plezante rookers" (schone wagen) in de Karnavalstoet te Willebroek.

dan "pensen" uit. Dat waren oude fietsbanden die ze bij de Gistmarsjan (R.Cockx - Cycles Roco) vooraan in de Peperstraat, waren gaan halen en die ze gevuld hadden met zagemeel van het meubelfabriekje Bogaerts (familie van Wis Kattoo) op de Tisseltsesteenweg.

Op de tweede wagen was een heuse keuken gemonteerd, met kachel en al. Daar werden echte pensen gebakken door de Witte, helemaal in het wit met op zijn hoofd een koksmuts. Tijdens de optocht brandde de kachel en nu en dan werd er een pak pluimen op het vuur gegooid. Ge kunt u voorstellen welke stank dat gaf.

En op de derde wagen was een eetgelegenheid ingericht, waar de leden van "Geere bij" de zelfgebakken pensen aten, natuurlijk overgoten door het nodige bier.

Bij het slot van de stoet werden door de dames-serveersters - waaronder Rieneke van de Fons, Wiske van Leon Van der Taalen, Roos van Kleeman, Rieneke van Sleebus, Anna van de Laas, e.a. - ook aan de Jury echte gebakken pensen aangeboden.

Aan dit optreden kwam nog een epiloog, in die zin dat ze een brief van de Dierenbescherming ontvingen met de mededeling dat bij herhaling van zulk optreden klacht zou neergelegd worden bij de Politie.

Tijdens 1940 - 1945 was er uiteraard van Karnavalstoet noch van enige andere activiteit bij "Geere bij" sprake. Het verbod van de bezetter tot samenscholing, vereniging of vergadering, de verplichte tewerkstelling in Duitsland waartoe ook sommige leden van "Geere bij" werden opgeroepen, dramatische omstandigheden bijvoorbeeld in de familie van de Jolle en zijn vrouw Siddeke (1), de oorlogsmoeilijkheden in het algemeen waren daarvan de oorzaak. Onmiddellijk na de oorlog zou "Geere bij" als een feniks uit zijn as herrijzen, al was het nooit meer met hetzelfde elan als voorheen.

* * *

Na Wereldoorlog II en wel in 1947 was "Geere bij" nog een keer te zien in de Willebroekse Karnavalstoet, namelijk met "De Chareltjes", schone dans- en zanggroep. Omdat verschillende leden om allerlei redenen geen deel meer konden uitmaken van de karnavalgroep moest om een volwaardige deelname te waarborgen, beroep gedaan worden op "renfort" van buitenuit. Voorwaar een veeg teken voor de levenskracht van de "Maatschappij".

Het thema "De Chareltjes" was gebaseerd op het kortstondig succes van een toen populair dansliedje.

Door een gelukkig toeval konden we de hand leggen op het tijdens de Halfvastenfeesten van 1947 door "Geere bij" verspreide zangblaadje, waarvan wij hierbij een copie afdrukken.

Het erop vermelde "Aangeboden door de Chareltjes" moet wel met een dikke korrel zout genomen worden; feitelijk zal dat wel betekend hebben : "Verkocht door de Chareltjes ten voordele van de kas van "Geere bij". Wie de tekstdichter van dit Halfvastenlied was, kon spijtig genoeg niet achterhaald worden. Er is ondertussen weeral 40 jaar overheen gegaan.

* * *

Niets weerstaat aan de spreekwoordelijke tand des tijds, ook "Geere bij" niet. Door de oorlogsomstandigheden '40 -'45, door de vorderende leeftijd van de leden, door de achteruitgang van de wijkherbergen, kwam er stilaan de mot in en verdween "Geere bij" na ruim twintig jaar bestaan spontaan - zoals ze ook ontstaan waren - van het toneel en uit het karnavalegebeuren te Willebroek.

De vriendschap onder de leden bleef er daarom echter nog jarenlang niet minder om.

* * *

Als we na zoveel jaren nog eens naar de "Mannen van Geere bij" terugkijken, dan blijkt het een groep echte vrienden te zijn geweest, die er zoals hun lieder-teksten en activiteiten getuigen, inderdaad steeds gaarne bij waren, mensen van leute en plezier, drinkend graag een potje bier, die vonden dat eenieder moet goed verstaan dat als we dood zijn is 't gedaan en dat er achter ons ander komen dan wij. Ondertussen wilden zij toch maar van 't leven eerst iets maken.

Zo waren Willebroekenaren van toen ! Zo lopen er ook vandaag nog rond ! Uilen-
spiegel leeft nog !

(1) Hun zoon Rik, begaafd turner en o.a. deelnemer aan de Arbeidersolympiade in 1936 te Antwerpen, werd als weerstander in Beverlo door de Duitsers gefusilleerd. Naar hem werd de plaatselijke socialistische turnkring V.T.S. (Vooruit's Turners Selleslaghs) genoemd.

We laten tot slot nog het lied "Geere bij" volgen, zoals we het optekenden uit de mond van de in zijn 87ste jaar zijnde Stanne, de laatste overgeblevene, die het ons, soms wat twijfelend, maar in elk geval met nog krasse stem voorzong. Het klonk op de melodie van het uit de eerste wereldoorlog stammende Amerikaanse soldatenlied "Over There". De tekst is van de hand van Zotte Remy (Remy Verhulst) en werd samengesteld op een maandelijks bijeenkomst van "Geere bij", waarop hij was uitgenodigd en met collectieve hulp van alle leden.

GEERE BIJ

Muziek : Over There

Tekst : Liefst in 't Willebroeksch

Eerste couplet

Zoo van 's morgens vroeg
Met ons ploeg
In een kroeg
Maken veel genot
Sapperlot
't Moet toch op
Als we dood zijn is 't gedaan
Dat moet ieder goed verstaan
Daarom hebben wij
Ingericht en gesticht
Ene maatschappij
Die niet zucht en niet zwicht
Met een schoone naam erbij
En het is van Geere bij

Refrein

Geere bij, Geere bij, Geere bij
Achter ons kom'er anders als wij
Laat het u niet verdrieten
Niet nevens gieten
Er kan er altijd eentje bij.
Geere bij, Geere bij, Geere bij
Dat is ons keuze
En onze leuze
We zijn er allemaal altijd, altijd Geere bij.

Januari 1986.

De Plezante Sloebers

De Plezante Sloebers ! Hoeveel jaren hebben die in Willebroek rondgelopen ? Hoeveel keren kreeg deze zo karnavalesk geklede groep de belangstelling en het openbare applaus van Jan Publiek ?

Thans is deze groep, voor goed en voor altijd, de geschiedenis ingezeild.

De Plezante Sloebers, zoals wij die in uitgangsplunje, met hoge buizen en van muziek voorzien, op bijgaande foto aantreffen, danken hun toevallig ontstaan aan de gouden bruiloft van het echtpaar Van Kerckhoven - De Borger, die in 1935 de om en rond de Boomsesteenweg, de Vorsenpoel en de Vaartstraat gelegen buurt op stelten had weten te zetten. Want de gevierden waren zeer volksgeliefd. Zij kenden de eigen buurt als hun broekzak. Zij leefden niet naast, maar met die mensen ! Zij kregen een gelegenheidsstoet, die te hunner ere in mekaar werd gestoken en zij zagen, juist in die stoet, diezelfde eigen buurt vlak voor hun deur passeren.

Severin Gultens was de man die op dat "Sloebers"-idee was gekomen, hij had het kind gedoopt en het een naam gegeven. Dat was nodig, want de groep zou tot lang na die stoet in leven blijven en nog honderden keren in tientallen steden en dorpen van het land langs de straten marcheren. De Plezante Sloebers hadden, zoals dat serieuze groeperingen past, een even serieus bestuur, dat gedurende vele jaren de stevige basis van dat volksverbonden geheel zou zijn. Jan De Roye, die voorzitter werd, Kamiel Moens, die schrijver en Henri Schaerlaecken, die schatbewaarder en cafébaas zou worden, speelden samen met Karel Roelants en Stanne Van der Taelen, de kommissarissen, elk op een eigen manier hun rol.

De Plezante Sloebers hebben tijdens hun zeer plezierig bestaan altijd veel hulp en inzet van hun voorzitter Jan De Roye gehad. Zij "stierven" op de dag dat de niet jong blijvende Jan De Roye zijn ontslag als voorzitter gaf.

De Krotters, vlak voor hun lokaal

De Krotters, in betere tijden

De Krotters

"De Krotters" zijn in 1923 als lokale vereniging van start gegaan. Men begon klein, met minieme middelen. Men stichtte een biljartclub, die de folkloristische naam "De Krotters" kreeg toegemeten. De vereniging had enkel tot doel de biljartsport tot "de man in de straat" te brengen, wat men deed, of wat men trachtte te doen, in een nabij het station gelegen herberg. Men boterde daar, in de beste verstandhouding en tussen één pot en zoveel pinten, de jaren twintig door, tot plots, in 1935, de Karnavalstoeten terug in de smaak begonnen te vallen, hetgeen de modegerichte Krotters deed besluiten om onmiddellijk van het verfijnde biljartspel naar het volksgerichte gedoe van zo'n stoet over te stappen.

Dank zij de direkte aanpak die van Frans De Maeyer, ofte "De Witten Huys" was uitgegaan, werd vlug besloten om onder de volkse benaming "De Lotelingen van 1888" aan de Willebroekse Karnavalstoet deel te nemen. Men schoot roos! Men haalde veel bijval en men pakte, tijdens de daaropvolgende jaren, met "De Vissers van Oostende" uit. Later bracht men op een trefzekere wijze "De Mannen van San-Francisco" naar voren, zijnde het teloor gegane symbool van de Willebroekse uitwijkelingen, die met hun "Mops" niet verder dan één dag ijs waren geraakt. In 1937 verschenen zij als de beruchte "Apachen van Montmartre", een rijk gestoffeerde groep waarmee zij nog hetzelfde jaar zestien keer naar elders mochten.

Na de bevrijding organiseerden zij een eigen zomerkarnavalkade. Het jaar nadien kwamen zij, als Mexicanen, veel minder aan hun trekken, waardoor zij werden genoodzaakt naar een verbeterde uitgave van hun vroegere "Apachen" uit te zien.

In 1973, na veel van huis te zijn geweest, vierden zij in hun eigen Willebroek het 50-jarig bestaan van hun karnavalesk getinte groepering.

De Reuzen van Willebroek

Janneke, Mieke en Katoke, de Willebroekse Reuzen, vormen een feestvierend gezin dat steeds van de partij is bij volkse en vrolijke gebeurtenissen, waarbij het vanuit de hoogte lachend neerkijkt op de feestvierders langs de weg.

Hun namen Janneke, Mieke en Katoke kunnen niet volksker gekozen zijn.

De "Blijde Intrede van de Reus en de Reuzin" (Katoke was toen nog niet geboren), was tijdens de jaarlijkse karnavalstoet die van 1935 tot 1939 door de Willebroekse straten trok, een hele gebeurtenis.

Al dansend openden zij de stoet met in hun vaarwater al dan niet een praalstoet, een lange sliert verklede en gemaskerde groepen.

Na de oorlog duurde het tot 1950 vooraleer zij terug onder de karnavalmensen kwamen, al was er inmiddels een blijde gebeurtenis geweest, vermits het huishouden met een lief dochttertje, dat Katoke werd genoemd, werd aangevuld.

Sinds die tijd zijn Janneke, Mieke en Katoke onafscheidelijk samen. Ze zijn op post, wanneer er in Willebroek gefeest wordt, want wie de Reuzen ziet, ziet Willebroek karnavalvieren!

De Reuzen, tijdens hun optocht in 1975

Welkom op de openingsreceptie

De Willebroekse Karnavalstoet wordt dit jaar bevestigd een topper. Niet alleen is er de totaal nieuwe aanpak van het comité, maar ook van overheidswege wordt er aan dit gemeentelijk gebeuren de nodige aandacht gegeven.

Burgemeester Adriaensens kreeg donderdag de bevestiging van het nieuws dat al een tijdje in de lucht hing: enkele leden die van zeer nabij bij het formatiegebeuren betrokken zijn, zullen zondag te gast zijn in Willebroek.

De leden van de BSP - partijbestuur zullen er allemaal zijn. Onder hen voorzitter Karel Van Miert, Willy Claes en Jef Raemaekers.

Maar ook formateur Van den Boeynants, Hugo Schiltz en Jef Turf (KP) hebben hun medewerking toegezegd.

Te 13 h zal aan de parlementairen een receptie aangeboden worden in de Gemeentelijke Feestzaal door het Willebroeks schepencollege.

Op dit feest zijn ook alle Willebroekenaren hartelijk welkom.

br.

Jules Limonade

Jules "limonade" Vermeersch was 94 jaar toen hij in januari 1979 stierf. Hij was een fan van de karnavalstoet, die naar hij zegde, hijzelf nog gesticht had :

- 'k Had dat gezien op een ander. Dat lokte volk en dat marsjeerde, vertelde hij ons destijds.

Jules Limonade heeft jarenlang in het comité van de karnavalstoet gezeten. Hij was trouwens, door de jaren heen, een "Willebroekenaar" geworden. Hij hield van mensen en van hun humor. En van zwanen. Hij was een levensgenieter. Op zijn manier. Hij maakte naar zijn zeggen, van alles gebruik en van niks misbruik. Hij had niet met de meisjes gelopen. Hij had niet gedronken. Hij had niet gesmoord. Hij at, als hij honger had, en dronk als hij dorst had. Hij had zich nooit overboeft !

Hij was een "figuur" zoals er nog weinigen zullen geboren worden. Hij was een spuieter en in wezen een gezelligaard, die over veel fantasie beschikte.

Misschien zorgt hij, van hierboven, voor een limonadekleurige zon, tijdens de Willebroekse Karnavalstoeten die nog komen !

Jef Van Dam in 1972

Jef Van Dam

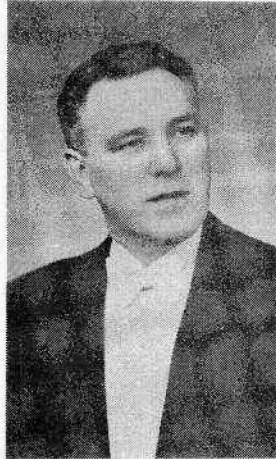
Jef Van Dam, die jarenlang voorzitter van het komitee van de karnavalstoet is geweest, werd op Allerzielendag 1901 te Willebroek geboren. Hij reed in 1926 zijn eerste en enige "Tour de France". Hij geraakte in de Ronde van Frankrijk via de wielervedstrijd Parijs-Brussel, die hij als proef mocht meerijden. Hij verloor die koers tegen Denis Verschueren, die hem tijdens de laatste meters was voorbijgesneld. Hij moest, in die fameuze Ronde van 1926, knecht spelen voor Ottavio Bottechia. Hij verloor echter, met zijn Italiaanse baas, in de eerste rit al direkt 33 minuten. Bij de aankomst van de zesde rit, Cherburg-Brest (405 km) stuikten zij met een gans pak de wielervedbaan binnen, maar Desgrange deed hen stoppen omdat het reglement voorzag dat, wanneer meer dan 30 renners in pak "den arrivée" bereikten zij bij aankomst op een wielervedbaan, er voor de zege in series met finale moest worden gesprint. Bellenger, Dossche, Sellier en Van Dam eindigden in deze finale, die door Jef Van Dam werd gewonnen. Een paar dagen later won Van Dam de achtste rit Les Sables d'Olonnes-Bordeaux (293 km) met "drie velo's" vooruit op Frantz en Sellier. Hij zag baas Bottechia in de beruchte bergrit Bayonne-Luchon de aftocht blazen en hij werd waterdrager in dienst van Lucien Buysse. Met Brian-Evian (303 km) won hij zijn derde rit in die Ronde.

Jef Van Dam kwam, fier en voldaan, naar Vlaanderen terug. In het jaar nadien kon hij niet meer naar de Tour omdat hij, geopereerd aan een maagzweer het koersen had moeten laten. Hij was pas 26 en hij was amper anderhalf jaar beroepsrenner geweest. Hij zou later een even suksesrijk zakenman en baas van een bedrijf in bouwmaterialen worden.

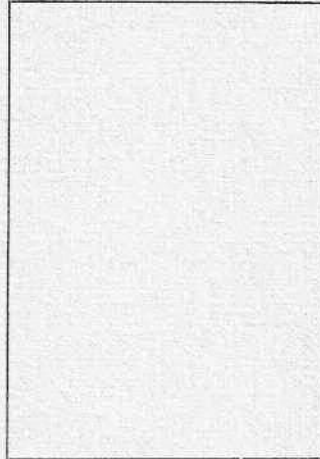
Jef Van Dam is al bij al altijd een kleurrijk figuur geweest in het Willebroekse ontspanningsleven.

De Prinsen en Prinsessen

Prins Arthur I
1957
(Arthur Lombaerts)

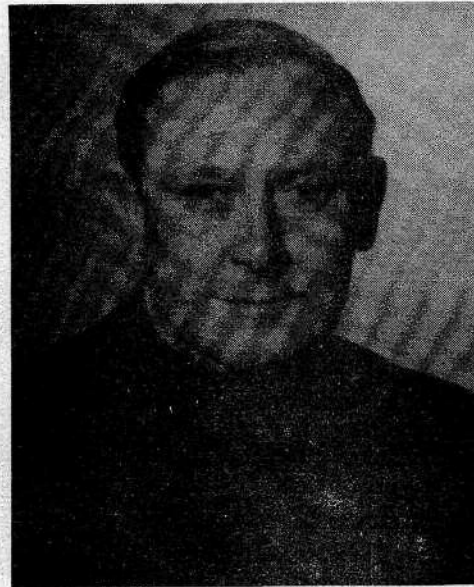
Prins Victor I
1959
(Victor Moeremans)

Prins Max I
1958 - 1960
(Max Van Camp)

Prins Hubert I
1961 - 1963
(Hubert Rottiers +)

Prins Jean I
1962
(Jean Van Dam)

Prins Johny Pubb I
1974
(Johny Nonclercq)

Prins Willy I
1964
(Willy Goossens)

Prins René I
1980
(René De Loenen)

Prinses Anny I
1964
(Anny Fromont)

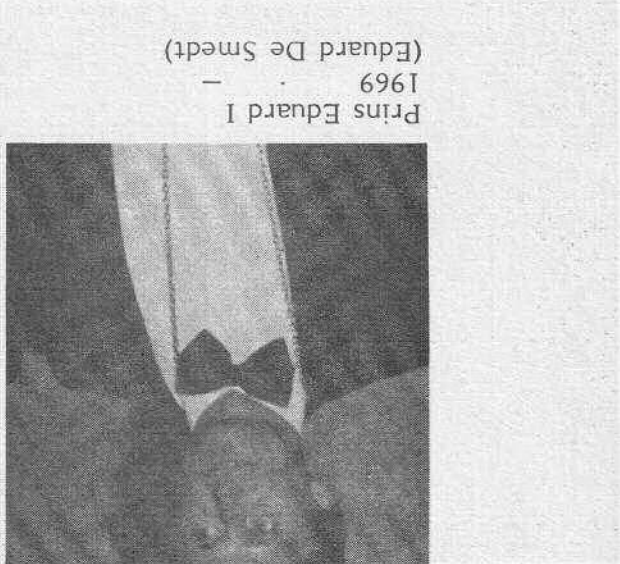
Prins Jaak I
1965
(Jaak Van Dijck)

Prins Celest I
1966
(Celest De Borger)

Prins Karel I
1968
(Karel Moens)

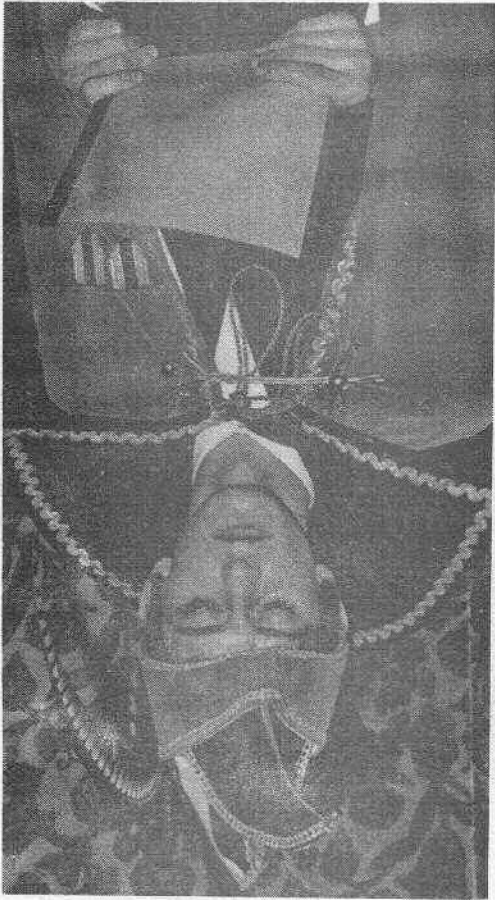
Prins Eduard I
1969
(Eduard De Smedt)

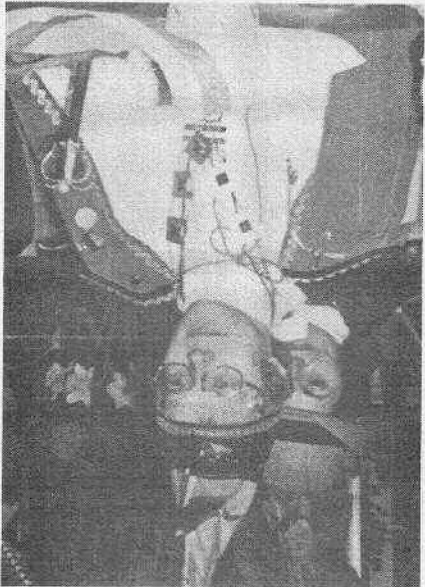
Prins Hugo I
1967
(Hugo Van der Taelen)

Prins Marc I
1970
(Marc Person)

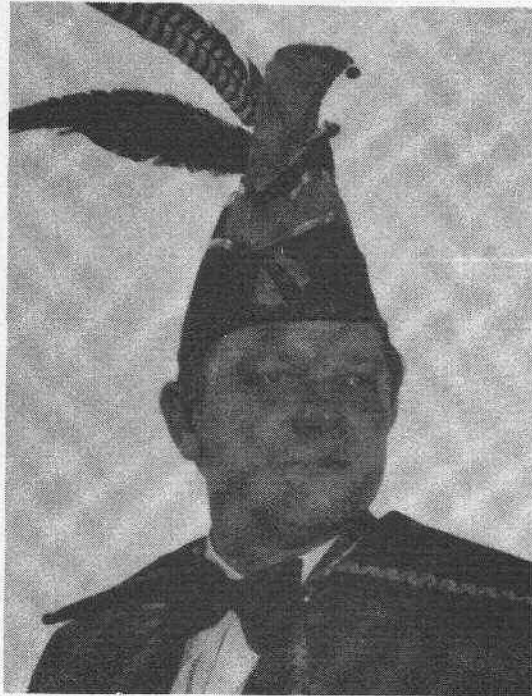
Prins Wiskirix
1971 - 1972 - 1973 (keizer)
(Jacques Van Heck)

Prins Freddy Tapijt
1975
(Freddy De Smedt)

Prins Jean "den bokser"
1976
(Jan Verhulst)

Prins Popol
1979
(Leopold Verrijcken)

Prins Pol Sloef
1978
(Leopold Emmerechts)

Prins Willy II
1977
(Willy Carlier)

Prinses Viviane I   Prins Willy III
1982 - 1983   1982 - 1983 - 1984 (keizer)
(Viviane Van Dijck) (Willy Jacob)

Prinses Irma I
1981 - 1985 - 1986
(Irma Van Doorslaer)

Prinses Linda I
1984
(Linda Piessens)

Prins Jean II
1985 - 1986
(Jean Moerenhout)

Willebroek heeft een keizerpaar!

Keizerin Irma I
(1985-1986-1987)

Keizer Jean I
(1985-1986-1987)

DE KARNAVALSTOETEN VAN 1947 TOT 1986

Dank zij privaat initiatief werd jaarlijks, ter gelegenheid van halfvasten, een carnavalstoet ingericht. Deze stoeten kenden een steeds groeiende bijval. Gedurende de Duitse bezetting kon niet gedacht worden aan de inrichting van zo'n stoet. Na de oorlog werd echter terug de hand aan het werk geslagen en op initiatief van Laurent De Laet, Arthur Smets en Frans Wauters werd in 1946 een stoet ingericht. Deze was nog niet te vergelijken met de vooroorlogse stoeten.

In 1947 schenen er zich moeilijkheden voor te doen met de organisatie van een stoet en men vreesde dat de carnavalstoet zou verloren gaan voor de Willebroekse bevolking.

Op 19 februari 1947 besloot het College van Burgemeester en Schepenen zelf een carnavalstoet in te richten. Schepen Edmond Van Lerberghe kreeg van het College opdracht er een ineen te steken. Hij richtte een Comité van de Carnavalstoet op, bestaande uit
Edmond Van Lerberghe, Schepen
Henri De Wit, voorzitter
Jozef Van Dam, ondervoorzitter
Jules Vermeersch, kassier
Willem Verstrepen, afgevaardigde van de herbergiersbond
Eduard Flerackers, afgevaardigde van de handelaarsbond
Hendrik Fromont, secretaris.

Het Comité richtte een oproep tot alle maatschappijen der gemeente. De gemeente zelf zorgde voor een financiële toelage en dank zij de medewerking van de handelaars en de herbergiers trok op 16 maart 1947, amper één maand nadat het Comité van de Carnavalstoet was opgericht, de 1e Carnavalstoet van na de Bevrijding door de Willebroekse straten.

De deelnemende groepen waren :

Muziekmaatschappij Volharding Klein-Willebroek
Maharadja met harem - Lustig Klein-Willebroek - Café Max, Sasplein 7
Per raket naar de maan - Het Congres - Café De Vlierboom
Sport boven alles - Klein-Willebroekse Korfbalclub - Antwerpsestraat 9
Prins Carnaval - Statiestraat's Vriendenclub - Café Lawaen
Volharding - Blaasveld
Reizende zigeuners - Mechelsesteenweg - Café De Laet
De Chareltsjes - Gaarne bij - Café Gaarne Bij, Em. Vanderveldestraat
De Manne van de met gaan naar school - De Manne van de Met
Spoken - V.T.S.
De Mannen van Anderlecht - Muziekmaatschappij
De Visschers - Blaasveld
Indianen op oorlogspad - De Negers van den Dijk - Oostdijk 14
Laatste uitwerking der atoomkracht - Spaarkas Ons Laatste Hoop -
Molenstraat 143
De moderne vrouw van Willebroek - Oep is Oep - Café 't Blokske -
Westdijk 55
Fanfare De Eendracht

Het Comité van de Carnavalstoet, na de ontvangst op het gemeentehuis, op 19 maart 1950.

Van links naar rechts :

(onder) August Lawaen, Jules Vermeersch, Jef Van Dam, Edmond Van Lerberghe, Jomme Goossens, Willem Verstrepen

(boven) Jan Van Aken, Alfons Verbruggen, Gaston Fromont, Gaston Croes, Hendrik Fromont, Alfons Reveraert.

Tijdens de ontvangst in 1972 met v.l.n.r. voorzitter Jef Van Dam, Prins Marc I en erevoorzitter Edmond Van Lerberghe.

De Apachen van Mont-Martre - De Krotters - Statieplein 5
 De lustige bakkers - Onder ons - Café In den Hoed - Molenstraat 7
 Sneeuw witje en haar gevolg - V.T.S.
 Willebroekse operateurs in werking - Oep is Oep - Café 't Blokske -
 Westdijk 55
 Opsinjaar - Maatschappij De Heide - Blaasveld
 Harmonie Deugd en Vlijt
 Walpurgusnacht - Willebroekse Turnvereniging
 Spaarmaatschappij lust tot vermaak - Café Floreal - Em. Vandervelde-
 straat
 Cirkus Krak - De Rozeknop Toneelgezelschap - zaal Scala
 De moderne jeugd - Monty Club - Brasserie Monty - Overwinningsstraat 13.

Uit de telling van de aanwezige deelnemers blijkt dat alleen van de Willebroekse groepen 735 Willebroekenaars mee opstapten, wat neerkomt op 5 % (bevolking op 31.12.1947 : 14.769 inwoners). Deze eerste stoet van het gemeentelijk comité kende een waar succes en onmiddellijk werd besloten de traditie getrouw te blijven. Waar in 1947 50.000 fr. prijzen werd uitgereikt, klom dit cijfer in 1948 tot 75.000 fr. om in 1949 100.000 fr. te bereiken.

De eerste jury van de karnavalstoet bestond uit :
 A. Van Dyck, G. Vercruysse, J. Schaerlaken, R. Van Dyck, J. Borghijs,
 H. Wouters, J. Droesbeke en P. De Moor.

Op 7 maart 1948 trok de tweede stoet door de Willebroekse straten. Het Comité was ondertussen versterkt met Albert De Nies en August Lawaen. Op 27 maart van datzelfde jaar zouden G. Verbruggen, G. Goossens en J. Van Aken het Comité vervoegen. Alhoewel de stoet van 7 maart 1948 kon prat gaan op bijna 1.000 Willebroekse deelnemers, nam het Comité in dat jaar reeds contact op met vreemde verenigingen met het oog "meer pracht en luister bij te zetten in de Willebroekse Karnavalstoet".

Een vereniging die tijdens de eerste naoorlogse stoet haar debuut maakte, was de sportvereniging "Het Congres". Zij ontbrak niet in de stoeten van 1946 tot 1984. De vereniging werd gesticht in 1945 in lokaal De Vlierboom, A. Van Landeghemstraat 68, uitgebaat door Willem Verstrepen, die haar naam ontleende aan de film met als titel "Le Congres s'amuse". Zij staat nu nog altijd borg voor de inrichting van de wielervedstrijd voor beroepsrenners de dinsdag na Willebroek-kermis.

De volgende stoet trok uit op 27 maart 1949. Dit jaar werden voor de eerste maal vreemde groepen gekontrakteerd. Buiten de vaste Willebroekse verenigingen stapten er groepen op van Lokeren, Mechelen en Ledeberg. Het was ook in 1949 dat op een gezamenlijke vergadering van het Comité met de juryleden besloten werd om zich ter gelegenheid van karnaval te kleden in avondkledij (smoking, redingote of habiet) of minstens een hoge hoed te dragen.

Net zoals bij de eerste stoet opende ook nu de "Vaandrig te paard met Willebroekse kleuren" de derde stoet, waarin volgende verenigingen vertegenwoordigd waren :

V.T.S., De Mannen van Anderlecht (lokaal Café Luik), Willebroekse Zwemclub (café Knock-Palace), De Plezante Sloebers (lokaal Boomsesteenweg), Het Congres, De Maatschappij Pin-Up Girls (gevestigd Nieuwstraat 25), de firma Garage Ed. Roofthoofd (namen deel met drie voituren, een kamion met 12 deelnemers, zonder publicitaire doeleinden), de Vereniging De Krotters met 54 leden, 1 vaandeldrager en 1 verpleegster, de Vrijwillige Pompiers, de Vereniging Lustig Klein-Willebroek, Sportclub Klim-Op, Spaarmaatschappij Vele Kleintjes maken één Groot (Ed. Anseelestraat), Vereniging Moed en Geduld (Oostdijk), De Mannen van de Met.

Karnaval werd te Willebroek intens gevierd. "Wie met Halfvasten een bezoek aan Willebroek brengt, zal zich voorzeker zijn verplaatsing niet beklagen, want plezier maken is iets dat te Willebroek veel en goed wordt gedaan", zei men in die tijd. Het kwam er eveneens op aan bijtijds te Willebroek te wezen, het plezier begint er vroeg en eindigt er op Halfvasten niet. Terugkeren is niet zo erg, dat gaat 's anderendaags ook nog.

Een liedje van omstreeks de jaren 1900 zegt :

*"Als we maar zijn in de plezieren
En hebben geld in onzen zak
Dan drinken wij de goede bieren
Van Willebroek, op ons gemak."*

Voor de stoet van 1950 zocht het Comité weer iets nieuws. Wat hadden ze niet in Willebroek ? Reuzen ! Op 2 juni 1949 besloot het Comité over te gaan tot de aankoop van drie reuzen. Marcel Van Muylder werd opdracht gegeven tot het maken van drie gezichten, ten behoeve van de Willebroekse reuzen, voor de som van 1.450 fr. Het werk moest af zijn tegen 21 maart 1950. De firma Seghers-Aerts uit de Nieuwstraat (Pompons) maakte twee pruiken in kunsthaar voor 248,75 fr.

Datzelfde jaar gaf Henri De Wit zijn ontslag als voorzitter van het Comité. Hij werd opgevolgd door Jef Van Dam, erevoorzitter van het Comité tot bij zijn overlijden in 1986. Het Comité zou nu vele jaren onveranderd blijven. Het bestond uit Jef Van Dam, voorzitter, G. Verbruggen, ondervoorzitter, J. Vermeersch, kassier, H. Fromont, secretaris, en de leden W. Verstrepen, Ed. Flerackers, A. Lawaen, G. Goossens, A. Reveraert, J. Van Aken en E. Van Lerberghe, Schepen van de Gemeentelijke Feestcommissie.

De jury zou gedurende vele jaren bestaan uit A. Van Dijck, J. Schaerlaken, R. Van Dyck, J. Borghijs, J. Talboom, A. De Smedt en L. Roelants

Waren er in 1949 8 firma's in de reclamestoet, dan was dit aantal in 1950 opgelopen tot 23.

In 1952 richtte het Comité van de Carnavalstoet een Vastenavondtombola in. Elke gemaskerde, die op 26 februari 1952 in een van de deelnemende herbergen een glas bier dronk, kreeg gratis een lot. Deze loten werden uitgedeeld van 18 tot 23 uur bij de herbergiers Jan Van Aken, Alfons Reveraert, Albert De Nies en Willem Verstrepen. Om 23.30 u. was het trekking in de zaal Scala en konden de gelukkigen dezelfde avond hun prijzen gaan afhalen bij weer dezelfde deelnemende herbergiers.

In 1953 werd de secretaris van het Comité opgevolgd door Frans Pare-daens; Hendrik Fromont bleef bestuurslid.

Voor de stoet van 15 maart 1953 werd met de activiteiten in juni 1952 gestart. In juni 1952 werden kontrakten afgesloten met o.a. De Verenigde O'Gusten uit Ledeberg, Karnavalgroep De Duivels uit Ronse, De Karnavalkaravaan van Muizen, De Ware Gilles van Aalst, Fantasia "De Elzassers" uit Aarschot, De Japanners uit Herenthout, De Bretoenen uit Muizen, Les Canaris uit Anderlues, De Ware Kortijkzanen uit Kortrijk en de Whistermaatschappij "Oostendia".

Zoals de vorige jaren en zoals het heden nog steeds gebeurt, werd op 16 januari 1954 door het College van Burgemeester en Schepenen en door het Comité van de Carnavalstoet een gemeenschappelijk schrijven gericht aan alle herbergiers, handelaars en firma's van Willebroek, waarin werd aangekondigd dat de gemeente niet alle uitgaven kan dekken bij het inrichten van een karnavalstoet en daarom op hen een beroep deed. Twee afgevaardigden van het Comité boden zich bij de herbergiers en handelaars aan om er hun milde steun in ontvangst te nemen. Steun vanaf 125 fr. gaf recht op een reclameaankondiging in het programma-boekje. Deelneming aan de reclamestoet was bepaald op 500 fr. per wagen.

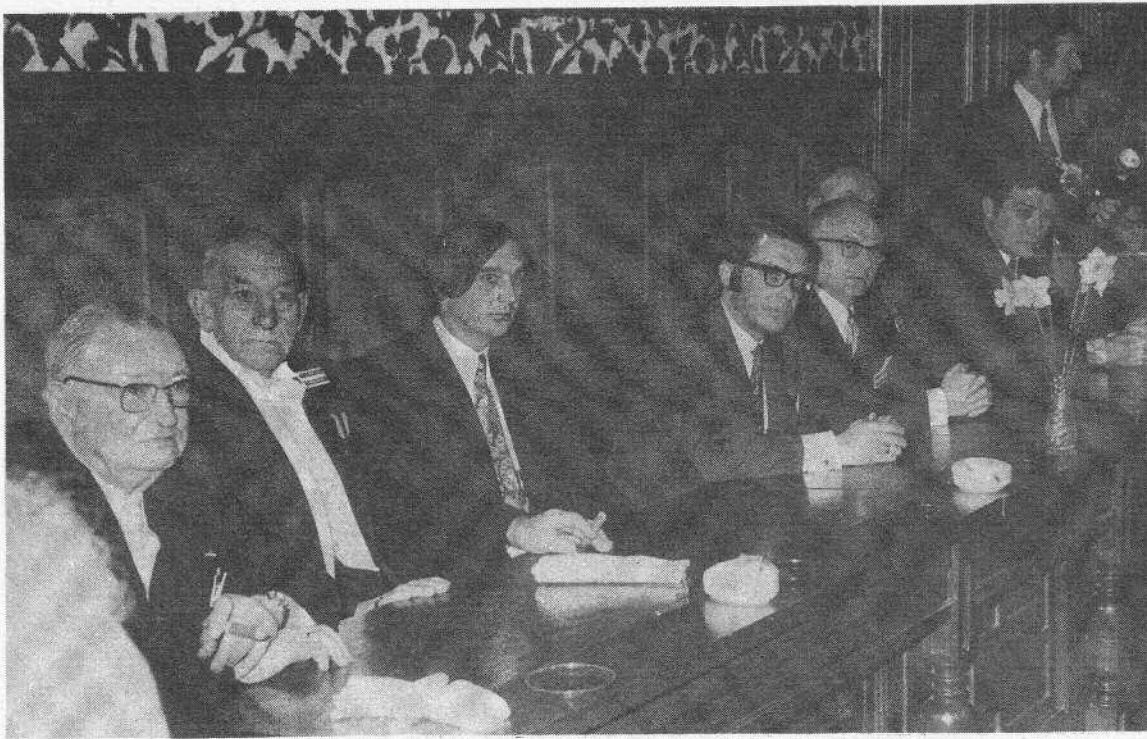
Uit de ondersteuningslijsten van 't jaar 1954 zien wij dat de grote steuners waren :

Brouwerij Ardor, Voormalige Brouwerij De Jonghe-Erix, Brouwerij Désiré Lamot en Kinderen, Brouwerij Moortgat, Brouwerij Van Wintam en Brouwerij Het Sas.

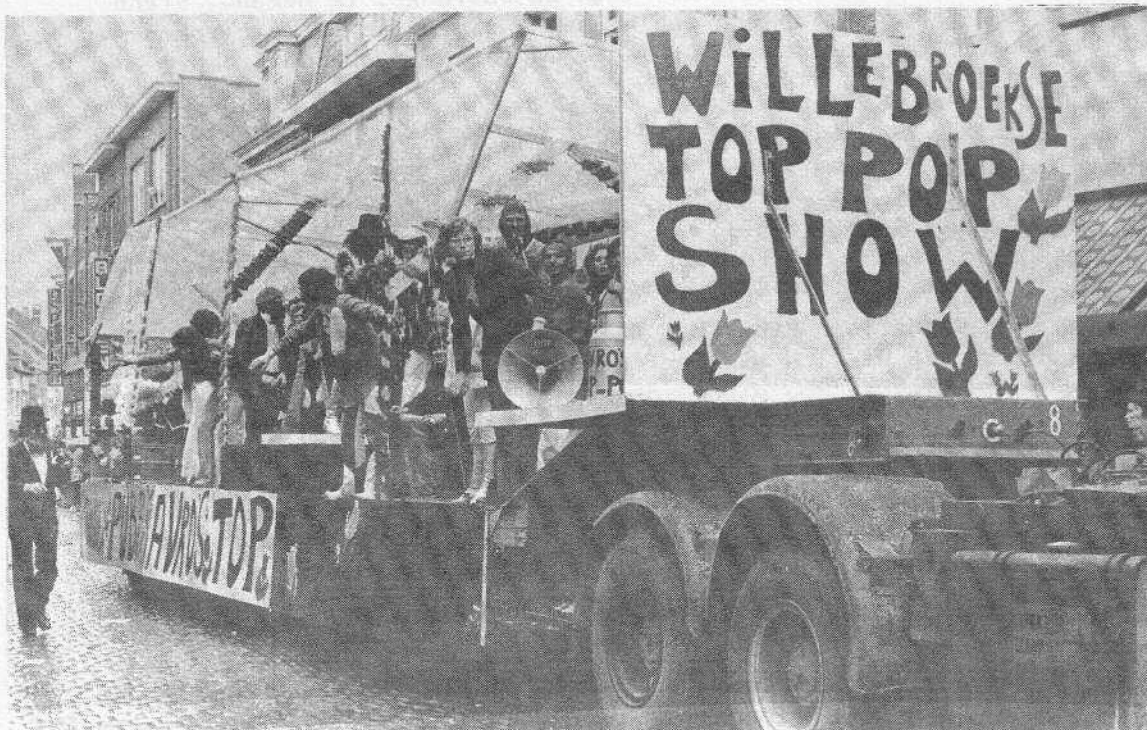
In maart 1954 was er een groep uit Rumst, de "Symfonie Peter Benoit", die mee opstapte. Om zich aan het Comité voor te stellen schreef ze op muziekpapier wat ze zou uitbeelden, daar ze geen foto had.

SYMFONIE PETER BENOIT

Voorstelling door een banderol, volgen dan de knapen van het koor, die de verschillende cantates en andere composities van Peter Benoit met smalle vaantjes symboliseren. Dan volgt "de Muze" (inspiratie van de toondichter), voorgesteld door een maagd met lier, volgt dan de grote toondichter omringd door de dames van het dameskoor, die nog onbeschreven vellen muziek dragen. Op de boord van hun kleed zijn enige maten origineel muziek weergegeven van Peter Benoit, o.a. "Mijn Moederspraak", "De Leie", "De Oorlog", "Van Ryswijckmars", "Heeft het roosje milde geuren", enz. Dan volgt het mannenkoor met rollen gedrukte muziek en tenslotte het orkest.

De jury van de carnavalstoet 1973 met v.l.n.r. J. Borghys, Dis van de Coté, W. Schaerlaken, W. de Backer, R. Van Dyck, J. Schaerlaken en A. Peeters.

De Willebroekse Top-Pop-Show in de stoet van 1975.

De stoet van 28 maart 1954 omvatte 10 plaatselijke groepen en 12 gekontrakteerde. Onder de plaatselijke : De Transjordanse Kozakken, Prinsen en Prinsessen, De Plezante Dikkoppen, Keizerlijke Fanfare van Borstelgem, Een Verhuis naar Korea, De School, Het Congres komt terug uit verlof, De negers komen terug, Willebroek Jaarmarkt, De Koninklijke Fanfare Eendracht.

Op 20 maart 1955 trachtte het Comité een thema op te leggen. België bestond toen 125 jaar. Gans de stoet zou in het teken staan van deze verjaardag, maar van dit feit was niets terug te vinden in de stoet. De Willebroekse Krotters weken af van hun Apachen van Mont-Martre en kwamen uit met de "Willebroekse Karnavalprinsen". De Plezante Sloebbers brachten Jordaanse Kozakken. Motoclub TT bracht Motoclub TT in aktie. De Veteranen van Koning Albert stapten op met het Orkest van Madame Barnoitski. De Moedige Vissers van de Mechelsesteenweg kwamen met "Eindelijk een boeretramp in Willebroek". De Vrijwillige Pompiers gingen als "Moderne Voeding", Biljartclub Bara met de turngroep "Kracht en Zwier" en Ping Pong Club bracht "Hollywood 1913".

Op 17 december 1955 werd door het Comité van de Carnavalstoet een "Groot Galabal" ingericht in "Hawaiaanse atmosfeer" in de feestzaal Scala, dit ten voordele van de 10e karnavalstoet die op 11 maart 1956 werd ingericht. Ter gelegenheid van deze 10e uitgave werd een praalwagen van de Keulse karnavalstoet gekontrakteerd. Eveneens zou voor de eerste maal een Prins zijn opwachting maken in Willebroek. Een Karnavalprins wel te verstaan.

De Ping Pong Club had een karnavalwagen gebouwd, waarbij een van de leden van deze club, nl. Raf Van Wauwe, ter gelegenheid van de karnavalstoet, de functie van karnavalprins aanvaardde. Hij kreeg van het Comité 1 kilogram karamellen.

Ter gelegenheid van deze 10e uitgave werden vele vreemde groepen aangehouden, o.a. uit Keulen, Brugge, Aalst, Boom, Ronse, Moeskroen, Hemiksem, Lokeren, Wilrijk en Ledeberg.

Naar jaarlijkse gewoonte ontving op zondag, 31 maart 1957, om 11 uur, het College van Burgemeester en Schepenen het Comité van de Carnavalstoet, de jury, de afgevaardigden der vreemde groepen en natuurlijk de afgevaardigden der Willebroekse groepen. Dit jaar werd ook de eerste "echte" Prins Karnaval van Willebroek, Arthur I, ontvangen.

Arthur LOMBAERTS, Prins Arthur I, was op het karnavalbal van 9 maart 1957 in de zaal Scala tot Prins 1957 verkozen. Na de traditionele toespraken van de voorzitter van het Comité en de Burgemeester, nam Prins Arthur I het bewind van de gemeente in handen met volgende toespraak :

*Geachte Heer Burgervader,
Heren Schepenen,
Heren Leden van het Comité en van de Jury,*

*Aan alle zotskappen van deze bierdrinkersgemeente, waarvan het
zweilvermogen tot ver in het land is gekend. Alaaf.*

Prins Johnny Pabb, hier samen met het jeugdprinsenvaar 1975.

Animatie was er altijd te over !

Heer Burgemeester, eigenlijk hebt gij vandaag niets te zeggen in deze gemeente en ik veronderstel dat gij U daarvan bewust zijt. Want te zien naar uw gezicht, zoudt gij liever die mantel en die muts als teken van uw waardigheid voeren, maar vermits gij het al zot genoeg doet gedurende het jaar, wordt het tijd dat tenminste één dag een ernstige vent het bewind in handen heeft.

*...
Dat vandaag het bier mag stromen in beken, dat de goede mensen mogen springen van plezier en de pilaarbijters stikken in hun eigen speeksel, dat de meiskens breed zijn tegen de jongens en de jongens niet te voorzichtig met de meiskens, dat de politie liever de duiven gaat melken dan de mensen te ambeteren, dat de vlaggen wapperen ter ere van mijn bescheiden persoontje, dat al de avontuurkes van vandaag zonder teveel schade mogen aflopen en dat niets de gezonde vreugde en het plezier in de weg staat vandaag, ter ere van carnaval en mezelf, Prins Arthur I, heerser bij de genade van een paar stomme kloten op een bal en vastbesloten vandaag niet naar huis te gaan zonder iets gedaan te hebben om de eer en de geest van de Willebroekenaren hoog te houden, nl. vannacht zat zijn, veel zever vertellen en op straat pissen...*

Lang leve de gemeente Willebroek, haar ingezetenen ... enz., enz.

Tot daar de eerste speech van de eerste carnavalprins van Willebroek.

Dezelfde namiddag ging, begunstigd door een heerlijke lentezon en in aanwezigheid van een dicht opeengepakte duizendkoppige menigte, de traditionele carnavalstoet uit, die een overweldigend succes kende.

Ondertussen was de samenstelling van het Comité licht gewijzigd :

Schepen van Feestelijkheden E. Van Lerberghe

Voorzitter : J. Van Dam

Ondervoorzitter : G. Verbruggen

Kassier : J. Vermeersch

Leden : Van Aken, Verstrepen, Goossens, Reveraert, de Nies en Fromont

Secretaris : F. Verstrepen.

De vroegere secretaris F. Paredaens, nam op 4 oktober 1956 ontslag.

Aan de stoet van 16 maart 1958 namen volgende Willebroekse groepen deel :

Willebroekse Basketballclub De Kangoeroes met "De Plezante Dikkoppen"

De Krotters met "De Willebroekse Harlekijnen"

De Veteranen van Koning Albert met "De Kinderkribbe van het Marollenkwartier"

Café 't Schipperke met "Afscheidsfeest van de Wonderdame Bibiono en hare Marionetten"

Zorgen voor Morgen met "Het Grootste Gezin van Willebroek"

't Vliegend Wiel met "De Ploeg van Bona"

De Prinsenwagen in de stoet van 1975.

Een hoorn van overvloed was de stoet van 1975 alleszins.

Motoclub TT met "De Begrafenis van den Dikke"
Vrijwillige Pompiers met "De Boeren van Olen"
Willebroekse Studentenkring Uilenspiegel met "De Willebroekse Draak"
Het Congres met "Het Congres op bezoek in Oud-België".

Op 22 februari van datzelfde jaar was Max VAN CAMP verkozen tot Prins
Karnaval 1958.

Tot en met 1960 werd de verkiezing van Prins Carnaval telkens georganiseerd op een bal, ingericht door de Ping Pong Club Dynamite. Door deze club werd een prinsenwagen gebouwd waarop de Prins meereed in de stoet.

Vanaf 1961 zou het Comité de Prinsenverkiezing zelf organiseren, daar Ping Pong Club Dynamite elk jaar verlies leed met het organiseren van de aanstelling van een Prins en met het bouwen van een prinsenwagen. Het traditionele carnavalbal, dat reeds vele jaren door het Comité werd ingericht, zou vanaf 1961 een "Prinsenbal" worden, daar tijdens dit bal een Prins werd verkozen. Dit bal stond bekend als een van de plezierigste, zo niet beste bals uit heel de reeks. De omstandigheden leenden er zich toe om er eens echt in te vliegen.

De eigenlijke reden waarom dit bal werd ingericht, was de Prinsverkiezing. Hoe men het ook draaie of kere, het bal kwam niet eerder in de vroege morgenuren tot stilte en rust dan wanneer er uit de gemeentelijke feestzaalpoort een Prins Carnaval was gestapt. De verkiezing werd door de jaren heen een ware formaliteit, die tussen twee chachacha's en een rumba vlug werd afgehandeld. De echte verkiezings sfeer ging hierdoor teloor en wanneer de inrichters rond het middernachtelijk uur aan de aanwezigen even aandacht vroegen voor de Prinsverkiezing, werd dit aanzien als een plezierig intermezzo, veel meer dan een hoogtepunt of climax, zoals het in feite zou moeten zijn.

De inrichters van het bal hadden zich meestal vooraf duchtig in het zweet moeten lopen om een paar geschikte kandidaten te vinden. Gewoonlijk werden sommigen onder hen op de avond zelf geronseld. Velen lieten zich misschien overhalen, beneveld als zij waren, door een iets groter dan normaal aantal pinten. De verkiezingen zouden in ongeveer dezelfde trant, met het ene jaar al een betere Prins dan het andere jaar, tot 1973 blijven doorgaan.

Een van de slechtste naoorlogse stoeten blijkt de stoet van 15 maart 1964 te zijn geweest. De grote spelbreker was het weer. Hevige rukwinden, afgewisseld met neergutsend water en hagelvlagen, waren er de oorzaak van dat de Willebroekse reuzen, de steltenlopers en nog andere groepen niet mee opstapten.

Het was ook in 1964 dat voor de eerste maal een Prinses haar intrede deed. Als Prins Carnaval werd Willy GOOSSENS, beter gekend als "Den Dave" verkozen. Gezien zijn jeugdige leeftijd kreeg hij, om zijn taak te verlichten, een Prinses aan zijn zijde, nl. Anny FROMONT. Een paar dat er, ondanks het slechte weer, de glimlach niet bij verloor.

Op 28 februari 1965 werd door het Humanistisch Verbond - afdeling Willebroek, voor de eerste maal een kinderkarnevalbal ingericht voor de schoolgaande jeugd. Op dit bal werden een Jeugdprins en een Jeugdprinses verkozen die tijdens de stoet daaropvolgend de Prins zouden begeleiden.

In 1965 telden we slechts drie Willebroekse groepen in de stoet, nl. Biljartclub De Molen, Willebroekse Studentenkring Uilenspiegel en De Krotters.

De stoet van 27 maart 1966 werd gekenmerkt door het grote aantal vreemde groepen. De Willebroekse verenigingen schenen geen interesse te hebben. Het was tijdens die stoet dat vele kinderen mee opstapten, op eigen verzoek.

Tijdens de stoet van 12 maart 1967 zetelde Arrondissementscommissaris H. Rombaut voor de eerste maal mee in de jury.

't Klokske schreef dat het met de karnevalvieringen alsook met de stoeten steeds meer en meer in dalende richting gaat. Doch, op 12 maart 1967 werden de inspanningen van het Comité van de Carnavalsoet beloond. Puik weder, heel veel belangstelling langs het parcours en 4 Willebroekse groepen, o.a. V.N.J. met "Wie zal dat betalen?", B.B.C. De Molen met "Hier spreekt men Nederlands", "Vatvol", groep van Café De Arend, en "Culturele Revolutie" van Proces- en Cine Club Amateur, die elkander de loef afstaken.

Tijdens de stoet van 8 april 1973 was er voor de eerste maal in de geschiedenis van Willebroek een "Keizer Karneval". Prins Wiskirix van de Willebroekse Studentenkring Wip-Wiski werd in 1973 voor de derde opeenvolgende maal tot Prins verkozen. Hij mocht zich bijgevolg de titel van Keizer toeëigenen. Het was dank zij de inzet van de studentenkring dat het karnevalgebeuren te Willebroek terug naar een hoogtepunt ging.

Ter ere van Keizer Karneval was er op 31 maart een ontvangst op het Gemeentehuis. Prins Leo (PERSON), Prins van 1970, de laatste voorganger van Keizer Wiskirix (Jacques VAN HECK), kreeg de eer de Keizer in eerste instantie te verwelkomen. Na deze ontvangst werden de Keizersfeesten officieel ingezet met een optocht door de gemeente en een dansavond in de sporthal Piepel.

Nu er een Keizer gekozen was, besloot het Comité de verkiezingen Prins Karneval over een andere boeg te gooien, dit onder impuls van secretaris Louis Beckers van het Comité van de Carnavalsoet. Hij stelde voor de verkiezing van Prins Karneval te organiseren volgens het democratisch kiessysteem, gebruikt voor de gemeente- en de provincieraadsverkiezingen.

Op zaterdag, 9 februari 1974, trokken 1.431 Willebroekenaars naar de stembus, wat een uitzonderlijk hoge opkomst was waarop het Comité zeker niet had gerekend. Ze brachten hun stem uit in de Gemeentelijke Lagere School A. Van Landeghemplein. Het kiesbureau was geopend van 10 tot 12 en van 14 tot 16 uur, en vier uur lang was het een overrompeling. Zelfde avond van de verkiezing werd rond 24 uur, tijdens het groot karnavalbal in de gemeentelijke feestzaal, de uitslag van de verkiezing bekend gemaakt. Johnny Pubb (Johnny NONCLERCQ) kwam als eerste uit de bus. Na zijn aanstelling beloofde Prins Johnny Pubb dat hij en zijn ploeg ervoor zouden zorgen dat Willebroek tijdens de karnavalstoet op zijn kop zou staan. Ook het Comité had een zware inspanning gedaan want later zou blijken dat de 28e stoet, die op 31 maart, onder een milde voorjaarszon, door de Willebroekse straten trok, een der meest geslaagde stoeten van de laatste jaren was. Het heerlijke lenteweertje zorgde ervoor dat alles in kleur stond en dat de foorkramers, herbergiers en handelaars door de massale toeloop gouden zaken deden. De mensen waren uitgelaten, ze liepen met konfetti in het haar, knabbelend aan een braadworst...

Ze beleefden weer een "goeie" karnavalstoet !

Zoals reeds jaren gebruikelijk, voorafgegaan door een grootse reclamestoet, vertrekkend aan de Appeldonkstraat, trokken de Willebroekse reuzen en hun gevolg, onmiddellijk gevolgd door het inrichtend Comité, door de Willebroekse straten. Daarachter trof men een pleïade aan van binnen- en buitenlandse groepen.

Het werd die zondag een feestelijk vertoon !

Op 16 maart 1975 zou het echter nog beter zijn. Niet enkel op de zondag van carnaval, maar ook enkele weken daarvoor was de karnavalkoorts ten top gestegen. De verkiezing van Prins Carnaval had Willebroek in een "echte preëlectorale sfeer" gedompeld. De beide kandidaten Prins Carnaval (uittreidend Prins Johnny Pubb en zijn challenger Freddy Tapijt) lieten niets onverlet. Ze waren overgegaan tot een verkiezingscampagne waarbij sommige politieke figuren zouden gaan blozen. Mikrowagens, uitbundige aanhangers, stoeten en zelfklevers, affiches, propagandawagens : het was te Willebroek allemaal schering en inslag. De zaterdag van de verkiezing zelf kwamen bijna 3.000 mensen naar het kieslokaal om hun voorkeurstem uit te brengen.

Ze kwamen allemaal met de glimlach, het was immers de verkiezing van de prins der zotskap en ze waren niet gedwongen hun stem uit te brengen. Het was een waar succes voor Louis Beckers en het voltallig Comité die deze verkiezingen organiseerden.

De avond van de verkiezingen, tijdens het bal, was er een optreden van de groep van Johnny Pubb die de show stal, in de bomvolle zaal. Johnny Pubb moest echter de duimen leggen voor Freddy Tapijt, de nieuwe Prins 1975.

Zo'n carnaval had men in Willebroek nog niet meegemaakt. Op 16 maart was er dan de stoet. Dreigende wolken stapelden zich op bij de aanvang. Op sommige momenten kwamen er zelfs maartse sneeuwbuien aan te pas. De meer dan duizend deelnemers hadden bijgevolg weinig om zich aan op te warmen.

In de voormiddag had Johnny Pubb zijn scepter en zijn prerogatieven afgestaan aan de nieuwe Prins Freddy Tapijt. Niettegenstaande het guur weertje kon men spreken van een zeer geslaagde stoet, die in het teken stond van de vrouw. Niet enkel de drie groepen die de Dolle Mina's brachten, maar ook de Hit-Parade bleek een vruchtbare inspiratiebron te zijn. De Johnny Pubb-groep bracht de hele Top-Pop Show, de liefde van 't Manneke van den Bos ging nog maar eens door de maag, de worstjes van de mannen van 't Congres hingen op hun borstjes en de mannen van Freddy Tapijt waren geduchte Kung Fu strijders. Opvallend was het groot aantal Willebroekse groepen tijdens de 29e karnavalstoet.

Wat zich in 1975 reeds aarzelend aftekende, werd in 1976 een feit. Niet minder dan 22 groepen of wagens uit Willebroek namen deel aan de 30e karnavalstoet. Alle ingrediënten waren weer van de partij om er een echte karnavaldag van te maken. Er was veel volk op de been. Het weer deed eerst aarzelend, maar op de duur toch haar duit in 't zakje. Traditioneel sloot de Prinsenwagen met Prins Jan (Jean Verhulst, den bokser) de rij.

In de voormiddag had de nieuwe Prins een tijdje in de zetel van Burgemeester Van Winghe vertoefd om er van een kortstondige regeringsperiode te genieten. Tijdens de receptie werd het ontslag aangekondigd van de juryleden Jan Talboom en Désiré Mintiens. Een plaats werd alvast ingenomen door Jan Talboom Junior.

Met de "Gilde van de Willebroekse Karnavalprinsen" werd het ook menens. Zij had een bestuur samengesteld en was vastbesloten het niet bij één bijeenkomst per jaar te laten. 's Morgens op het gemeentehuis een paar borrels drinken, 's namiddags karamallen uitgooien en dan 's avonds na een paar pinten mekaar een "tot volgend jaar" toewensen, vonden zij nogal magertjes. Zij kondigen dan ook hun eerste Prinsenbal aan.

Zoals door Schepen Marcel Janssens was beloofd, trok er in de namiddag een schone stoet, eentje om nooit meer te vergeten, door de Willebroekse straten. Onder de zotskappen zat van alles wat : koddige groepen, schone groepen, schone wagens en koddige wagens. Dat actuele gebeurtenissen aan bod zouden komen, lag zoals steeds in de lijn der verwachtingen. Met de emancipatie van de vrouw in het leger werd natuurlijk de draak gestoken. De groepen waren om 't er best; ook de plaatselijke groep De Krotters viel op door haar nieuwe kledij.

Niettegenstaande de hevige koude in '79, trok de karnavalstoet de grote massa. Huppelende majoretten, muziekkorpsen, koddige en mooie groepen en Prins Popol hoog verheven op de Prinsenwagen. Hij was zo gul met de karamellen dat hij de laatste straten zonder zat. Dat jaar was de groep "Top Head People", groep van Vriendenkring van Popol, de grote blikvanger. Eerder was Popol verkozen tot Prins Karnaval 1979. Hij volgde Pol Sloef op.

Gemeentesecretaris François Verstrepen, Louis Beckers en Prins Pol Sloef in 1979.

Konfettiwerpen ! Ook dat is carnaval !

In 1980, onder een zonnige hemel en met een zee van volk, kreeg men de 34e uitgave van de stoet.

In de voormiddag, op het gemeentehuis, was er een schoolvoorbeeld van volkse, gezonde humor. De plechtige troonsafstand van Popol I, de installatie van René I, het was alles een niet te stuiten gulhartigheid, waarbij vooral de korte tussenkomsten van Burgemeester Adriaensens en de Schepen van Cultuur Janssens gewaardeerd werden. Zeer waarschijnlijk door de 800e verjaardag van de gemeente Willebroek hadden zowel Willebroek als de fusiegemeenten een extra inspanning gedaan. Men sprak in 1980 van de mooiste stoet sedert jaren.

In 1982 stalen "De Kwieten", met hun vlinderig gedoe, de show. De Kwietenclub was dit jaar aan haar vierde aktiviteitsjaar toe en stond de laatste jaren werkelijk aan de top van het plaatselijk karnavalgebeuren. De vereniging was in feite ontstaan uit de vroegere karnavalgroep "Freddy Tapijt". Voor de naamkeuze werd een bepaald herbergier van Willebroek verantwoordelijk gesteld die iedereen die hem buitenissig voorkwam (en dat waren er velen) met de naam "da's ne kwiet" bestempelde.

1982 was ook een rekordjaar wat de deelneming van plaatselijke groepen betreft. Even nadat de Willebroekse reuzen en hun gevolg voorbij waren gewandeld, begon het feest pas goed. Met "Het Vergeten Gat", dat met zijn zeven kroegen en zijn "BANG"-effect in de buurt van ASED in de Appeldonkstraat blijkt te liggen, en met zijn takelwagen die ook Radio 800 wegwijst maakte in het karnavalverkeer. Ook de komende gemeenteraadsverkiezingen werden op de korrel genomen. De hoofdrolspelers in de Willebroekse politieke barak stonden daar als Kid Adriaan en Stanovsky, in de match van 1982 tussen de vrouwen. Verder was er "Ze viel ...", een neerploffende raket (die in de Overwinningsstraat werkelijk viel door de kabels die de straat overspannen), "De toekomst van het spoorviaduct te Blaasveld" e.a. ludieke voorstellingen.

Het Comité had er eveneens voor gezorgd dat Prins Willy en Prinses Viviane hun karamellen konden uitgooien vanop een splinternieuwe prinsenwagen, door het Comité zelf ontworpen en gebouwd. In 1983 hadden Willy JACOB en Viviane VAN DYCK hun titel van Prins en Prinses Karnaval met succes verdedigd. Ze werden voor de tweede maal het prinsenkoppel !

In de pers schreef men over de karnavalstoet :
"De Willebroekse karnavalstoet, mooier dan ooit. Er was meer lol en er waren minder buitenlanders. De 37e stoet was een knappe stoet !"

Grote spelbreker was echter het weer, we kregen van de weermaker geen zonnestraaltje om de kleuren wat feller in de verf te zetten. De gekende Hollandse drumbands ontbraken ook, maar dat werd ruimschoots goedge maakt door showbands uit eigen land en door de inbreng van de plaatselijke verenigingen. Opvallende nummers waren de verwijzing naar crisis, het grote aantal caféploegen en de konfetti die nog kwistiger werd rondgegooid dan andere jaren.

In de voormiddag, tijdens de ontvangst op het gemeentehuis, nam men afscheid van Jef Van Dam. Na 33 jaar voorzitterschap van het Carnavalcomité legde Jef er de bijl bij neer. Met Jef Van Dam verdween een figuur uit het Willebroekse carnaval. Zijn zetel wordt voortaan ingenomen door August De Smedt. Jef kreeg uit handen van de nieuwe voorzitter een prachtige kleurenfoto en een fles jenever.

Gezien het groot aantal plaatselijke groepen in de stoet van 1983, had het Comité besloten geen vreemde groepen (Hollandse) te kontrakteren, zodat men de plaatselijke groepen eventueel een grotere prijzenpot kon geven.

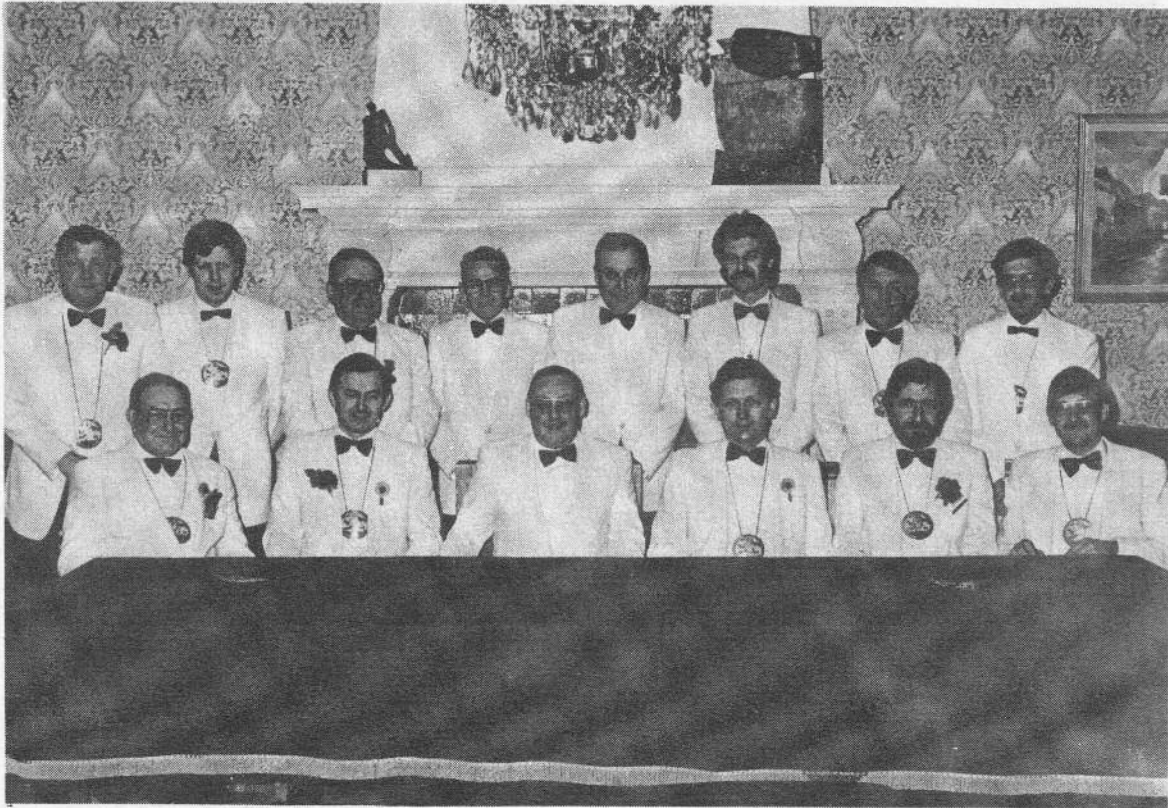
Doch, de Willebroekse deelname was op 8 april 1984 maar povertjes, vergeleken met het jaar ervoor. Ook de kwaliteit was niet zoals voordien. Het was echter in 1984 dat Willebroek zijn tweede Keizer, Keizer Willy, kon installeren. Eerder dit jaar was Willy voor de derde maal verkozen tot Prins Carnaval. Als Prinses werd Linda I verkozen, in opvolging van Irma van de Stones.

De 39e carnavalstoet op 24 maart 1985 werd vergast op een mild voorjaarszonnetje i.p.v. de te verwachten regenbuien. Mede dank zij de zon, de deelname van showbands uit Nederland en de eigen Willebroekse inbreng was het weer een stoet met inhoud geworden.

Eerder in de voormiddag had in de statige raadzaal de plechtige overdracht van de karnavaleske bevoegdheden plaats. Voor de leute en de speeches zorgden Jean II, de gloednieuwe Prins Carnaval 1985 en Prinses Irma I. De afscheidnemende Prinses Linda kreeg de zaal op haar hand tijdens haar oproep tot de politieke partijen om verkleed op te stappen in de carnavalstoet : Agalev verkleed als groene bomen, de V.U. als dansende leeuwen, de P.V.V. als zwarte zusters, de C.V.P. onder het mom van "Lieve Heer, wat hebben wij U misdaan", en de S.P. onder de slogan "Nog een jaartje en we zijn er weer bij".

De beste gekostumeerde plaatselijke groep was in 1985 de groep "Vriendenkring van Jean", zij bracht een beeld van carnaval in Rio en ze sloot met hun Prins Jean en Prinses Irma de zoveelste Willebroekse carnavalstoet af.

Zittend van links naar rechts :

Jos Schampaert, Emiel Brak, Marcel Janssens, August De Smedt, Gaston Fromont, Paul Segers

Staannd van links naar rechts :

Jean Verhulst, Gert Van Dam, François Person, Louis Beckers, François Verstrepen, Mark Verbruggen, Jean Bajart, Luc Person.

WILLEBROEKSE KRONIEKEN

Uitgave van de

Werkgroep "Heemkunde - Geschiedenis - Leefmilieu"

van de

Gemeentelijke Culturele Raad

Reeds verschenen :

1983-1 : "Willebroek 800"-rede van Gouverneur Kinsbergen	50 fr.
* 1984-1 : 450 jaar Sint-Niklaasgilde	50 fr.
* 1984-2 : De Rupelschans	50 fr.
1984-3 : Het Burgerlijk Gods- en Gasthuis "Hospice Louis De Naeyer" te Willebroek (Deel II)	100 fr.
1985-1 : De Sint-Niklaaskerk van Willebroek	50 fr.
1985-2 : Louis De Naeyer, grondlegger van de industrialisatie in het Vaartland	50 fr.
1985-3 : Vier uit het Vaartland	50 fr.
1986-1 : Willebroek aan 't Front	100 fr.

Verkrijgbaar op het gemeentehuis aan 50 fr. of 100 fr. per exemplaar, te vermeerderen met 25 fr. per exemplaar wanneer via de post moet worden toegezonden.

De stortingen daartoe dienen voorafgaandelijk te gebeuren op rekening nr. 091-0001201-66 van het Gemeentebestuur van Willebroek, met de melding van het verlangde nummer.

* Niet meer in voorraad.

Redaktieraad

Karel De Decker, Jos De Keersmaecker, Marcel Eeraerts,
Louis Van Beneden, Rony Van Mol en Jacques Wauters.

Willebroekse Kronieken

p.a. Gemeentehuis

2660 Willebroek

Tel. 03/886.22.66